

ABONAMENTS

Barcelona mes	100 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	100 —
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	100 —
Països convulsos, postal, id.	100 —
Altres països, id.	100 —

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 540, 1.20 — TELEFON 11480
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARCELONA, 11 I 12. — TELEFON 10400

EL TEMPS

Temps al nivell de la mar: 15.000 mil·límetres. Temperatura actual: 10.0 graus. Humitat: 75 per cent. Velocitat del vent: 11 quilòmetres per hora. Visibilitat: 10 quilòmetres. Mida del sol: 0.5 graus. En les 12 hores: 14 graus. Temperatura mínima: 8 graus. Precipitació: 0.5 mil·límetres. Precipitació: 0.5 mil·límetres. Precipitació: 0.5 mil·límetres.

L'OBRA DEL CATALANISME
L'AUTONOMIA
EN MARXA

Aquest primer d'abril serà una data memorable per a Catalunya. Diumenge es consumarà el traspass del servei d'ordre públic, i d'abans d'ahir en la Generalitat compta amb la partida corresponent a la contribució territorial, que és l'ingrés més considerable que li assigna l'Estatut. Catalunya, doncs, d'ara endavant disposa d'uns recursos econòmics propis, i té la iniciativa d'un servei tan important com el de policia i seguretat en territori autònom.

El canvi ha estat fet sense trasbalsos ni dificultats; la policia és catalana, i l'èxit ha fet més brillant i esperançador aquest recobriment. La intensitat política d'aquests tres primers anys de República ens han emussat una mica; hem vist tants canvis, hem viscut hores tan denses, la inquietud i l'entusiasme han sovintejat tant en els nostres esperits, que ja ens havem avest a admetre les novetats més sorprenents com les coses més naturals. En aquesta indiferència segurament que hi entra més l'egoisme, l'apetència de repòs que una concepció discretament estoica de la vida. Per això un fet tan transcendental com aquest traspass de servei no ha produït ni l'escletxa ni l'expectació que podien augurar-se-li. Els vells catalanistes, però, els que tenen prou anys per haver viscut els temps heroics del catalanisme floral, en veure aquests minyons de la policia catalana que l'altre dia, després d'un servei brillant, aplaudien per tothom sense reserves, desfilaven pel Parc de la Ciutadella, i en sentir que parlen en català, difícilment podrà evitar l'evocació d'èpoques sinistres, i en comparant-les amb la realitat present, els llavis els somriuran, i sentiran una intima emoció.

La policia catalana! Aviat és dit, i aviat no la veurem impressionar; els que recorden, però, la trista i sordida figura del policia d'aquell temps, exemplar predilecte de la fauna explotada pels caricaturistes i saliscrers de l'època, amb aquell bigoti més amenaçador que el sabre que els entrebancava quan havien de córrer, la realitat present els sembla una somni. El policia havia estat l'enemic natural del catalanista dels cinells llargs i la pipa provocativa. Quins tips de córrer s'havien fet tots plegats, els nostres sempre heroicament al davant, seguits bèl·licament per aquells representants de l'autoritat encallentida i llardosa, a l'acció pacificadora dels quals contribuïa el garrot d'aquella policia que era un sarcasme dir-ne secretària perquè es coneixia d'una hora lluny i amb la cara ja pagava! Tot això és tan lluny que ja ni s'afigura; cal veurejar la cinquantena per a distingir-hi entre la califia dels records i la polsegura de les vicissituds. Els joves de vint-i-cinc anys tot això s'han perdut; és clar que no és gaire envejable haver-ho passat; però perquè són molt pocs els que disparen d'un punt de vista tan allunyat, no poden sentir l'emoció que fa pensar que tot allò ha desaparegut per no tornar mai, desbancat per una realitat molt més digna i encoratjadora.

Sense allò, no obstant, difícilment s'hauria produït això d'ara. Un dels anhelos més vius del catalanisme era la substitució d'aquell exercit d'ocupació de la policia per un organisme català. I ja el tenim; ahir, davant dels Tribunals de justícia, una policia dels que han entrat al cos farragament, reivindicava el dret de parlar en català davant del jutge, i hi parlava, que això és l'important. No cal meditar gaire per a comprendre què significa aquest canvi. L'ideal catalanista es va realitzar de mica en mica, gràcies a l'adveniment de la República. L'autonomia no és una il·lusió, és una realitat de carn i ossos, una cosa viva i responsable. Disposem d'uns ingressos nostres, tenim a les nostres mans l'instrument més delicat dintre la màquina governamental: d'aquí a tres mesos, segons anunciava el conseller de Finances, senyor Martí Esteve, tots els traspassos i les valoracions corresponents seran enllestits. Catalunya haurà realitzat tot allò que fins ara era exercit, només. A nosaltres, els catalans, ens toca saber aprofitar aquestes precises conquestes del catalanisme: ara més que mai tenim l'obligació d'ésser exemplars, i ho serem encara que hi hagi qui li dolgui haver d'ésser optimista en aquesta primavera que s'anuncia tan fecunda per a Catalunya.

Insull, detingut
a Estambul

Estambul, 1. — El financer americà Sr. Insull ha desembarcat aquesta tarda per tal de compareixer davant el Tribunal d'aquesta capital.

D'acord amb la decisió presa pel Consell de Ministres, i en virtut de l'ordre de detenció dictada pel jutge d'instrucció, el financer americà Sr. Insull ha estat detingut i traslladat a la presó d'aquesta capital.

Confirmació de Londres

Londres, 2. — Comunicant d'Estambul a l'Agència Reuter que l'ordre de detenció dictat pel jutge d'Ancara contra el financer americà Sr. Insull ha estat complimentada aquest matí.

El discurs
de Martínez
Barrio a
Sevilla

Sevilla, 2. — S'ha celebrat al Casino de l'Exposició l'anunci d'acte en el qual havia de pronunciar un discurs l'ex-cap del Govern senyor Martínez Barrio.

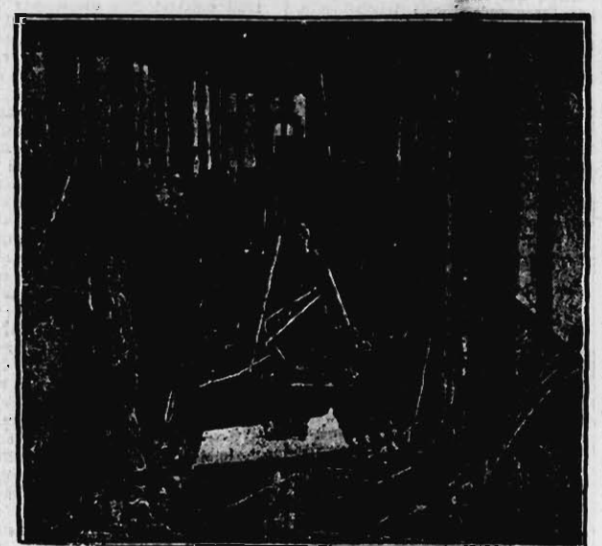
Ha fet un dia hivernenc. Tot el matí ha plogut a bots i barrals. Això ha motivat dificultats per a les diverses comissions andaluses que volien assistir al banquet.

El senyor Martínez Barrio ha començat agraïnt les proves d'afecte i consideració que li han estat tributades per les distintes representacions andaluses del partit radical.

Explica tota la seva gestió de cap del Govern i de ministre, des de la crisi que li atorgà el poder per a dissoldre les Constituents fins que va deixar recentment el ministeri de Governació.

Un desplaçament de conducta no cal cercar-lo en mi ni en la meua obra. (Grans aplaudiments)

(Continua a la pàgina 5, col. 7)

Un fall sorprenent del Tribunal d'Urgència
Josep Barriandos, reconegut com
a autor de l'incendi d'un tramvia,
ha estat absolt

Un dels tramvies barcelonins, després de l'acció dels incendiaris que el Tribunal d'Urgència tracta amb tanta amabilitat

UN FET MISTERIOS
Diumenge, a la Banca Arnús,
fou trobat mort un ordenança

Diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, entre la gentada que les festes acostuma a circular per la vorera de la part baixa de la Plaça de Catalunya i per les Rambles, i entre els grups que solien estacionar-se al centre de la Plaça i a la farola del davant de l'estació dels Ferrocarrils de Catalunya, ha hagut un moment d'alarma molt intens. Quan més tranquil·lament es passejava o bé discutia se sentien crits d'auxili. Sortien de la Banca Arnús. Després dels crits sortí al carrer, amb aire esparverat, un home d'una cinquantena d'anys, el qual mirà tota quatre costats. Una mica més enllà, a la Rambla de Cana-

di el jutjat de guàrdia, el qual va inspeccionar el lloc del succés. El mort tenia un revòlver marca "Tanquer" a la mà esquerra. L'arma era propietat de la Banca. El jutjat va ordenar l'ajustament del cadàver i el seu trasllat a l'Hospital Civil.

LA TROBALLA DEL CADAVER

El porter del Banc digué que els primers trets se sentiren al pis de dalt. Sembla que sonaren amb intermitències i de dos en dos. Al cap d'una estona se'n sentiren dos més. Però aquests a baix. En total, vuit. Així ho digueren també el vigilant i el sereno.

Els agents, sereno i públic, un cop el jutjat de guàrdia, el qual va inspeccionar el lloc del succés. El mort tenia un revòlver marca "Tanquer" a la mà esquerra. L'arma era propietat de la Banca. El jutjat va ordenar l'ajustament del cadàver i el seu trasllat a l'Hospital Civil.

El públic davant la Banca Arnús, després de l'alarma que produí la mort de l'ordenança d'aquell establiment bancari

letes, hi havia una parella de guàrdies de seguretat, i l'home s'hi adreçà corrents. Els digué que acabava de sentir alguns trets, els quals li semblava que havien estat disparats a l'interior de les oficines de la Banca. Aquest home era el porter.

Tot això succeí amb molta rapidesa. I mentre el porter, que s'anomena Joan Ferrer, donava compte als guàrdies dels disparats que sentí, per la banda del carrer de Rivadeneyra sortia l'ordenança anomenat Manuel Ausín, el qual digué, igualment que el porter, que havia sentit trets a l'interior de la Banca.

Fou tramès un avís del que succeïa a la Comissaria General d'Ordre Públic, on fou disposat que acudís al dit establiment una secció de guàrdies d'assalt i agents de vigilància, amb l'ordre de voltar l'edifici. Després de fer-ho, el porter i l'ordenança, acompanyats d'uns agents, pujaren al primer pis de l'edifici. En arribar-hi s'adonaren que hi havia els mobles de diverses habitacions en desordre. Al sostre de l'antecorral del despatx del gerent, senyor Sallins, hi veieren cinc imatges. Al silló del dit gerent hi trobaren un revòlver. Hi mancaven sis capçaleres i havia estat disparat feia poca estona.

Baixaren a la planta baixa, on hi ha la sala d'operacions, i trobaren estesa a terra, morta, l'ordenança i alhora cobrador de la Banca Avel·lí Blanch i Vilarió, de quaranta-dos anys, domiciliat al carrer d'Aragó, 575, primer pis. Immediatament fou avisat un metge, que, en arribar, no pogué fer altra cosa que certificar la defunció del dit ordenança. Poc després hi ac-

(Continua a la pàgina 5, col. 4)

Ahir al matí, al Tribunal d'Urgència, es veié la causa que se seguí contra Josep Barriandos, Josep Granero, Valeri Cardona Jiménez i Pau Pasqual Adán. Tots quatre acusats d'haver incendiat un tramvia al carrer de les Corts Catalanes, el dia 16 de febrer.

Els fets es produïren de la següent manera: En el moment que un tramvia de la línia 56 s'anava a posar en marxa, al carrer de les Corts Catalanes, cantonada a Marina, un grup de sis desconeguts que baixaren d'un auto particular amenaçaren amb les pistoles el cobrador i el conductor, anomenats, respectivament, Antoni Santamaría i Antoni Casanoves. El matíxer feren amb l'únic passatger que hi havia, però resultà que era un agent auxiliar de l'Escola de Policia de la Generalitat. En dir-li els desconeguts que baixés del cotxe, aquest simulà creure'ls, però es tragué la pistola i va disparar contra l'incendiaris que tenia més a prop, el qual caigué a terra ferit, segurament de gravetat. Ràpidament fou recollit pels seus companys, que el ficaren dins del cotxe que portaven. Es produí un intens trencat, a conseqüència del qual resultaren trencats tres vidres del tramvia.

L'endemà fou trobat el cadàver d'un home cremat al pont del Drac. Immediatament la policia sospità que es tractava de l'individu ferit en el títol del carrer de Marina, com es pogué comprovar després. De totes maneres calgueren uns dies perquè el mort fos identificat. El dia 22 de febrer, la propietat del pis del carrer de Cabanyes, on vivia de relogat Rafael Arnau, el reconegué. Però el mateix dia que el mort fou reconegut, uns individus s'enduenen de la seva habitació tots els seus papers per tal de dificultar les recerques de la policia. Malgrat això, fets els esbrinaments pertinents, el dia 7 de març eren detinguts Josep Granero, Valeri Cardona i Pau Pasqual. Tots tres es confessaven autors de l'intent de sabotatge al tramvia del carrer de Marina. Digueren que la realització d'això, amb el qual quedaren per trobar-se al Paral·lel, cantonada al carrer de Sant Pau. Allí trobaren tres individus més. Que havien muntat tots cinc un auto, marxant en direcció a la plaça Monumental, on baixaren del cotxe. Que feren parar el tramvia i que hi pujaren, i que al mateix temps s'havia entaulat el títol, i pujaren a l'automòbil que els havia portat fins allí. Tots coincidiren que Arnau, greument ferit en el títol, morí dintre el cotxe. Que ells tres havien baixat al carrer d'Aragó, i continuaren ells altres la seva marxa amb el cadàver de l'Arnau.

Granero també resultà ferit en el títol, i és curat el mateix en un pis del carrer de l'Aurora. Pasqual digué que fou un dels que anà a casa de l'Arnau per endur-se'n els seus papers.

Uns dies més tard fou també reconegut com un dels que prengueren part en l'acte de sabotatge Josep Barriandos.

Al costat del despatx hi ha dues habitacions. El sotà i els cadircs estaven en desordre; la catifa, doblegada fins a la meitat, i posada desota la taula. A terra hi havia un tros de ciment trepitjat. Al passadís no se'n veien senyals de res. Tampoc no se'n veien a la sala d'operacions, on fou trobat el mort.

En aquest lloc hi ha una porta que dona al carrer de Rivadeneyra i unes cambres telefòniques. El cadàver estava arrojat a la paret i prop de la porta. Estava decantat cap al cantó esquerre. La ferida del pols no se'n veia. La sang estava escampada també cap a aquella banda. Al revòlver que tenia a la mà mancava una bala. Als monyons del mort es veien unes taques, equimòtiques i altres de petites de sang.

Al col·lir tenia una esgarriada sangüinosa. A la butxaca de l'armilla hi foren trobades dues pessetes amb vint cèntims.

(Continua a la pàgina 5, col. 4)

Després de Granero declararen els testimonis.

(Continua a la pàgina 5, col. 5)

Ha quedat format el nou
partit d'Esquerra
RepublicanaUn important discurs
del senyor
Azaña en la sessió
de clausura

Madrid, 2. — S'ha celebrat l'acte de clausura de l'assemblea de constitució del nou partit republicà d'esquerra amb la fusió d'Acció Republicana, partit radical-socialista independent i Orga. A les sis menys 20 han arribat al local on se celebrava l'assemblea del partit d'Esquerra Republicana els senyors Manuel Azaña i Marcel·lí Domingo, els quals han estat rebuts amb visques a la República i a les Constituents.

El senyor Azaña, després d'ocupar la Presidència, ha pronunciat el següent discurs:

Amics i correligionaris: No ha tardat a presentar-se el primer moment difícil en què la vostra confiança i la vostra generositat afectiva amb la meua persona política en creu. No serà aquest, segurament, ni el més difícil, ni naturalment, el més aspre. Tinc dret aquí a què jo us digui unes paraules glosant aquesta magnífica assemblea republicana i vaig a procurar fer-ho breument sense sortir-me del que demana l'ocasió, que a mi em sembla, que més que entretenir-me en explicacions de programes ni en determinacions de tònica política, que estan expressades en el decisió del partit i en la declaració política, que heu aprovat vosaltres, ve més al cas fer una afirmació de voluntat que posi segell ferrosissim a l'acte de cordialitat i d'elecció i d'organització que aquí s'ha celebrat, i expressar les línies generals que presidixen el nostre esperit en emprendre la democràcia republicana espanyola una ruta nova.

Jo agraeixo el que s'ha fet amb mi aquesta tarda, elevant-me a la Presidència del partit d'Esquerra Republicana, no cal que jo us digui, sobretot perquè no trobaria paraules adequades a la profunditat del meu agraïment, a l'estímul que per a mi representa aquest honor carrec que acaben de concedir-me. Honors com cap altre dels que hagi pogut donar-me la meua vida política, siguin o no de responsabilitat directa davant l'opinió pública. Honors i estímulador com cap altre, perquè ve d'un acte espontani, generós, lliure, desinteressat, de la democràcia espanyola en la qual cap espècie de compromís, de lliurament, no ha pogut induir a semblant responsabilitat per a mi. (Aplaudiments.)

Però fent jo aquestes protestes de gratitud i callant una vegada més el meu compromís de servir millor a través de l'organització del partit al qual avui pertanyem tots, contrariant voluntàriament un cop més, m'obliguen i ho admeto el que en un moment de tranquil·litat i d'egoisme hauria volgut apartar de mi, i adquirint jo una vegada més el compromís de servir els meus correligionaris i amb ells el règim republicà i amb el règim republicà la pàtria republicana espanyola fent jo aquestes declaracions.

M'hauré de permetre també que digui unes paraules amb absoluta llibertat i expressi quin és el veritable estat de mi mateix en el dia d'avui, perquè només parlant amb la claredat que jo acostumo, i de la qual només beneficis polítics hem recollit tots, us vull dir als qui m'escollísteu benévolemment que sols parlant amb aquesta claredat podrem partir des d'avui cap a horitzons clars, i saber on anem a parar i amb què. No és un secret per a ningú, amics i correligionaris, almenys, no és un secret per als republicans que en aquesta setmana passada han estat en comunicació més directament amb mi; no és un secret que jo hauria preferit que m'haguéssiu apartat per a aquestes funcions, de presidir el partit non.

(Continua a la pàgina 5, col. 2)

L'AFER STAVISKY

Els tres marselesos foren detinguts
per la intervenció
d'un misteriós H. V.

S'afirmà que Carbone posseeix un document acusatori contra diverses personalitats

París, 2. — El procurador de Dijon va rebre des ençà una lletra en la qual se li demanava la concessió d'una entrevista per tal de portar precisions sobre l'afar Prince. Aquest senyor signava H. V. i abans d'ahir es presentà al magistrat Barra. Pocs declaracions eren esperades amb tant d'interès i poca testimoniària havien estat objecte de tanta sol·licitud. No solament, durant setmanes, els periòdics havien testimonià el desig de veure l'inconegut, sinó que en el darrer sopar dels representants de comerç, un orador va demanar que el seu col·lega sortís de la seva reserva.

El senyor H. V. no va pas decepcionar. Heus aquí el que digué:

— Anant en automòbil de París a Macon, el 20 de febrer darrer, quan fon arribat a l'altura del pont de la "Combe-aux-Fées" va tenir la desagradable sorpresa de constatar que el carburant estava per acabar-se-li. El lloc era desert, i en veure un automòbil aturat prop d'allí va baixar del seu cotxe i s'apropà al cotxe aturat amb la intenció de demanar al seu propietari un favor. Però després d'un cop d'ull a l'interior, va veure que no hi era H. V. va voltar el cotxe i va veure, no sap

Ventura, alias "Carbone", un dels acusats d'assassinat del magistrat Prince

com, un home que sorgia i es dirigia on ell era. Aquest home el va acollir d'una manera brusca, i a la seva demanda de carburant li va contestar sense compliments que f... el camp. Gairebé simultàniament, H. V. va veure venir dues homes més.

— Què vol aquest? — va demanar un d'ells.

— Res; volia l'essència.

Molt ràpidament, el trio va pujar al cotxe, que va partir a tota marxa en direcció a París, mentre H. V. se'n tornà a Dijon. Però H. V. va veure també coses precises: la marca del cotxe i les característiques físiques dels tres curiosos automòbils. Aquests detalls no han estat comunicats a la premsa.

De totes maneres se sap que H. V. serà acarat amb el baró Venture i Spirito.

(Continua a la pàgina 7, col. 1)

El discurs de Martínez Barrio

— En resum: es tracta de nodes i guardar la roba.

Un afer estrany
L'augment
de preu dels
diaris

Ha produït tant de disgust com d'estranyesa entre els diferents editors de la premsa d'Espanya l'acord del darrer Consell de Ministres sobre l'augment de cinc cèntims en el preu dels diaris. El ministre d'Indústria ha tractat d'explicar aquell acord, que és en definitiva l'ajornament de tota solució, en una extensa nota destinada principalment a contestar unes observacions molt encetades de El Sol, que és el diari que amb més d'encert ha tractat sempre aquesta qüestió.

El cas és, segons expliquen els que han tingut una intervenció més directa en l'afar, que el decret arbitral fixat en quinze cèntims el preu dels diaris està redactat, posat en net i a punt d'ésser sotmès a la signatura del President de la República des de la prop de dos mesos. En realitat, el decret estava ja preparat, com a fruit d'un treball minuciós que ve de molt temps, del Ministeri Martínez Barrio. Tots els que han parlat amb els ministres del Govern actual saben que l'acord era unànime, sense altra excepció que la del senyor Samper, que com a ministre d'Indústria havia d'autoritzar-lo; però com que es tracta d'un ministre que no ha tingut la sort de demostrar un gran llum en les qüestions del seu departament, era valor entès que el decret sortiria autoritzat per la Presidència del Consell, perquè el senyor Lerroux era el més decidit a publicar-lo.

Tot estava preparat, pel que es diu, perquè el decret pogués començar a regir el dia primer d'abril, i per aquest motiu, es va portar al Consell darrer; però el ministre d'Indústria va fer valer la seva competència de jurisdicció, que no és precisament competència personal, i va recórrer a un procediment molt semblant al dels Ajuntaments d'altres temps de fer deixar damunt la taula un decret definitiu. El cert és que, amb disgust de tot el Govern, va quedar ajornat el problema, amb el pretext invocat pel ministre de necessitar majors estudis i aclariments, per al qual objecte s'havia de nomenar una Comissió encarregada de fet de demorar indefinidament la solució.

El que sembla que ha causat més estranyesa en tota aquesta història és que el senyor Samper hagi invocat contra el desig de tota la premsa política i independent d'Espanya l'oposició d'uns determinats interessos particulars que no representen dintre de la República cap organització política ni d'altre ordre fora d'un simple negoci de caràcter privat. I la gent es pregunta, sense trobar la resposta, com ha estat possible que malgrat la vida angustiosa de la premsa i la necessitat de la República de comptar amb el seu ajut, el ministre menys brillant de l'actual situació s'hagi atrevit impunement a fer deixar damunt de la taula un decret que expressa la voluntat unànime del Govern.

Temps ençà hi havia en aquesta qüestió l'oposició aparent del partit socialista. De fet, els socialistes eren necessaris per l'augment considerable del cost de producció, però no s'atrevien a prendre la responsabilitat de decretar-lo per raons partidistes. Sabien que el diari del seu partit s'ha de considerar com un full de propaganda sense cap de les càrregues econòmiques que requereix la necessitat cada dia creixent de la informació i del comentari de la complexa actualitat mundial, i en aquest sentit, aquell diari, que com a full polític és perfecte, no podia servir de model per a fixar un preu comú de venda, perquè, amb el preu actual, en relació amb el de cost, és el que es ven més car. Però, així i tot, els socialistes es veuen obligats a fer col·lectes en els actes de propaganda del partit sempre que volen fer millors en els seus tallers d'impresaria, i els dirigents haurien preferit que un Govern sense la seva responsabilitat, resolent com a arbitre aquest problema, hagués decretat l'augment general de preu dels diaris, perquè és molt més correcte obtenir el conquis econòmic dels lectors amb el pagament d'un petit augment de preu que demanar-lo com una alimona en col·lectes de propaganda.

A l'ombra de l'actitud dels socialistes, els pocs interessos particulars que començaven a aparèixer-se de les dificultats de la premsa política i de les angústies econòmiques de la gran premsa d'informació, la més barata del món, van prendre posicions contra l'augment de preu per evitar una competència que creuen que no podrien resistir si els diaris de millor qualitat arribessin solament a cobrir les seves enormes despeses.

Es difícil preveure amb quina combinació sortirà el senyor Samper, col·laborador decidit de l'oposició, el dia que es vegei obligat a proposar la solució que ha dit que volia estudiar. Pel que diu, sembla que considera que el valor real dels diaris depèn de la quantitat de paper que usin. Del contingut, que és el que positivament costa car, sembla que no en té cap idea, perquè tampoc no en tenen els seus assessors, i no és gaire possible improvisar un criteri propi si s'hagués de determinar el preu dels diaris pel que realment valen, a judici de persones competents, el paper seria el de menys, però aleshores caldria canviar l'absurd de constituir un jurat de decidits en cada cas, del qual momentàniament no podrien formar part el senyor Samper ni els seus amics.

Per ara, el menys que es pot dir d'aquest afer, coneguda la seva tràgica història, és que resulta estrany. Podem dir-ho amb l'atenció que hegem, encara que ens afecta poc per la notícia que la premsa tenia preu.

Les Lletres i les Arts

NOVELLISTES CATALANS

Domènec Guansé

He tingut alguna vegada l'ocasió d'assegurar que Domènec Guansé, si no traïa la seva vocació i les seves facultats, seria un dels nostres novel·listes de més empenya i imaginació, i que les seves obres podrien, per les seves qualitats particulars, interessar un vast públic, sense perdre mai, però, la dignitat i el to. Tot i que, fins ara, Guansé només hagi publicat una novel·la llarga, *Les cadenes d'Eva*, mantine sense variació les seves confiances i inloc, en aquesta mena d'inventari de novel·listes el nom de l'autor de *La Penya de la Carretera*, més potser per l'obra futura que ens deu que pels llibres que ha publicat fins a la data.

Una novel·la de Domènec Guansé, *La roca*, assolí un premi en un concurs i era publicada per la col·lecció "La Nova Nova". Era un bon inici, i les característiques essencials de l'art de Guansé, la gràcia de l'estil i el romanticisme dels arguments, s'hi revelaven clarament i feien retindre el nom de l'autor. Després havia de venir *La Clínica de Psiquiatria*, que inaugurava la sèrie de temes morboses, estudis d'aberracions de l'esperit o de misèries de la carn que havien de trobar l'expressió més original en dues de les novel·les curtes aparegudes en el volum *La Penya de la Carretera*, la que donava títol al llibre, d'una inspiració entre Poe i Villiers de l'Isle Adam, i *Gargoles*, en la qual el nom indicava prou la monstruositat grotesca dels personatges i dels sentiments.

Malgrat, però, aquesta complença a evocar patologies morboses, i potser precisament com a motiu de la inspiració novel·lesca de Guansé, en la qual abunden els crims amorosos, les morts misterioses i les passions desesperades, podem classificar l'autor de *Com vaig assassinar Georgina* com a un romàntic, que deu les reaccions de les figures violentes i torturades que es complau a imaginar fins als extrems més insòlits. Els temes esdevinden trágics potser a despit de l'autor, perquè les passions dels protagonistes deriven fatalment en el crim o en el suïcidi. I també és romàntica aquella del·lació d'evocar ambients exòtics, escenaris sumptuosos, palaus deserts i il·luminats nòmades per la lluna, festes sensuais i galants, i en contrast a tot això curnes sòrdides i carrers tenebrosos. Per excepció, *Cara i creu* es desenrotlla en un ambient familiar, i els personatges són també, diríem, a peu pla amb vossaltres. Hi ha, així, si passions culpables, però tot té un to de normalitat que no és gens corrent en l'obra de Guansé.

Els contes de *Com vaig assassinar Georgina*, així com la novel·la que obre el llibre, confirmen totes les característiques de les obres anteriors del seu autor. Quines troballes de psicologia tan justes, però, entremig de les famílies i els quadres romàntics, no són aquells deliciosos *Journeys*. El vestit i el riut! Hi ha també dos o tres contes dialògics que indiquen que l'autor està prou dotat per a córrer l'aventura del teatre. Encis *torador*, per exemple, l'imaginem ben fàcilment al damunt de les taules, amb la seva melangia tan afimada.

Després dels contes i les novel·les havia de venir la novel·la, (i ara puc dir que, pel meu concepte, una novel·la ha de tenir unes dimensions mínimes i ocupar, ella sola, tot un llibre; exigències materials que potser no tenen res a veure amb la qualitat de les obres, però que els donen un cos i una unitat que s'ajusten a la mateixa idea del que ha d'ésser una novel·la). *Les cadenes d'Eva* va tenir la desgràcia de néixer en un moment de depressió del llibre català—moment, però, que es prolonga tant que fa creure que ja és una ben sentida normalitat—i no conegué l'èxit ni el resó que mereixia. I això que Guansé estigués en aquell llibre amb uns perfectes dots de narrador uns episodis i uns conflictes que havien de desvetllar suggeriments ben forts en moltes lectures, mentre plantejava amb tota la seva cruïda el problema de l'adaptació de la noia a les modernes exigències de la vida. Potser per fer més viu el conflicte d'Eva i per fer més versimulant aquella espera dolorosa i consecradora del marit desconegut que l'allibera-

ra de les cadenes de la família i de les convencions socials, Guansé situà la seva narració a Tarragona, i ens donà unes belles descripcions de la ciutat. Però la pintura de l'ambient i el dibuix dels personatges secundaris no el distragueren pas de la figura principal. L'autor s'hi extasiava, diríem, i es complau en els dubtes i en les flamarades de protesta que entenen l'esperit d'aquella noia fràgil i que la fan alternar les defallències i els projectes d'evasió i d'enllemament amb els penediments i les angústies. En aquella Eva dissortada, Guansé ens exposa tota la tragèdia de la dona inermes davant la vida, sense prou resignació per a privar-se de la seva part de joit ni prou força per a saber triar fredament la seva conveniència i organitzar-se en un nou sistema lògic d'habituds i necessitats. Quan Eva abandona el seu recés tarragoní per a venir a treballar a Barcelona, la davalada és rapidíssima. S'abandona a les temptacions fàcils de la vida luxosa de la ciutat, cau estupidament en els braços d'un professional de l'amor, i quan creu trobar la seva salvació suprema en l'amor de Carles, l'home que desvetlla la seva ànima adolescent i al qual retroba entre la gèrnica ciutadana, ell li ha de revelar, d'una manera trágica, que ell també s'ha envoltat i ha estat vençut en la seva lluita amb el món. Eva, perduda per la vanitat i l'orgull, s'enfonsa miseriosament en la mar de la vida.

Ja he indicat com l'estil de Guansé sap adaptar-se a l'ambient i als episodis que descriu. En *Les cadenes d'Eva* reix a crear, sobretot en la figura de la protagonista, un dels personatges més interessants i originals de la novel·la catalana, no massa rica en siluètes femenines descaçades.

Rafel TASIS I MARCA

Els llibres nous

"Jacques Arnaut"

per LEON BOPP

Una part, la millor, del llibre de Léon Bopp és la novel·la d'un novel·lista. Jacques Arnaut, escriptor, es proposa realitzar una obra ambiciosa: no la novel·la d'un home, sinó la novel·la d'un món vist a través dels ulls, de la psicologia i del temperament de set o vuit personatges-subjectes irreductiblement diferents. Entre la vida de Jacques Arnaut i la seva obra s'estableixen uns misteriosos corrents d'influència i d'intercanvi. Amb una destresa admirable, Léon Bopp ens fa veure com l'obra actua sobre la vida del novel·lista i com els incidents d'aquella vida es deformen per revirer, sublimats, en l'obra en marxa.

El problema que Jacques Arnaut es posa deliberadament és el problema de la personalitat. Pot un novel·lista transformat-se totalment d'un llibre a l'altre? Segons Arnaut — o Bopp —, responde d'una manera negativa és simple romàntisme: canviar de temes, de sensibilitat i de formes de pensament és només una qüestió d'interès còsmic a la vida i, en darrer terme, d'habilitat. De fet, Léon Bopp creu que aquella coherència que lliga les obres successives d'un escriptor — coherència que ha estat sempre com una forma de sinceritat — és una limitació — inconsistent, si es vol, però efectiva — de l'originalitat, fruit d'aquella inèrcia misteriosa que fa que la vida totjunt en camí de realització es deixi informar per la vida ja realitzada: és a dir, insinceritat profunda.

Léon Bopp vol anar a l'essència d'aquesta paradoxa amb l'exemple de la noia diversitat de l'obra d'alguns grans genis creadors. Però la diversitat de l'obra d'un Balzac o d'un Racine, per exemple, està tota a les superfícies: aquella diversitat actuen uns constants inflexibles — constants que, al capdavall, actuen admetre al fons de l'obra més dispersa i diversa del paròdia. Per altra banda, Léon Bopp no reix quan intenta d'il·lustrar artísticament el seu punt de vista. El fruit de l'efort creatiu de Jacques Arnaut són sis novel·les, escrites successivament a partir de sis estats d'èsser diversos — odi, passió, amor, feblesa, etc. — Léon Bopp en repotja cinc, reduïdes a dimensions d'històries curtes. Deixant de banda tot allò que és pura composició i fantasia, les cinc històries demostren, precisament,

ment, la tesi contrària a la de l'autor. Els elements permanents hi són obvis i la unitat de la personalitat s'hi manifesta amb una evidència encara rotunda.

Deu llibres nous de l'Editorial Barcino

Quan encara no s'ha esvaït, en els nostres diaris, el record — concretat en forma de comentari — a la bella aventura de publicar conjuntament sis volums de la col·lecció *Els Nostres Clàssics* — portada a terme fa un parell de mesos — l'Editorial Barcino ve a sobtar-nos novament amb l'ofrena de deu llibres de temes diversos, i d'un interès indefinible.

Avui nosaltres volem consignar-ne l'aparició, deixant per a més endavant la recensió de cadascun d'aquests llibres. *El Trobador*, magnífica antologia de la literatura provençal de l'època clàssica; és el volum 2 de les *Crestomaties Barcino*. A Serra i Balldó hi recull els poemes més característics de Bernat de Ventadorn, Bertran de Born, Arnau Daniel, Guerau de Bornell, Jofre Rudel, Beatriu de Dix, Guillem de Berguedà, Raimbaut de Vaqueiras i altres famosos trobadors, i els il·lustra amb una traducció al català modern i amb extensos comentaris i notes.

Les idees llires en la Renaixença Catalana, d'Octavi Saltsor ("Assaigs i Monografies de l'Editorial Barcino", vol. 3). L'autor hi tracta dels temes que han ocupat amb preferència els literats catalans d'Aribau ençà. Sens dubte és un dels pocs estudis seriosos que la celebració del Centenari ha provocat.

Obres de Molière, volum V. Començem les següents obres: "El senyor de Pourceaugnac", "L'amor meïge", "El metge per força" i "El malalt imaginari". La traducció és d'Alfons Maseres. És el volum 11 d'"Els Clàssics del Món".

Obres de Mistral, volum II. Dona l'acabament de les *Memoires i Contarelles*, en la bellíssima versió catalana feta per Guillem Colom. Dins la col·lecció d'"Els Clàssics del Món", porta el número 10. Com es fa un film, de J. Camer i Ribalta, assessor tècnic del Comitè de Cinema de la Generalitat ("Col·lecció Popular Barcino", vol. 90). Interessant resum de cinematografia.

L'evolució del teatre ("Col·lecció Popular Barcino", vol. 103), per Guillem Diaz-Plaia. Utili resum que no deixarem de consultar els amants de la literatura escènica. Fa il·lustrat professionalment.

Resum d'Història del Comerç, per A. Maseres. Concisa i competent exposició sobre el desenvolupament de les activitats mercantils a través dels temes (volum 98 de la "Col·lecció Popular Barcino").

Records i bel·leses de Catalunya, de Pau Píllor (vol. 100 de la "Col·lecció Popular Barcino"). Conté les descripcions de Tarragona, Poblet, l'Isle de Cervera, Montserrat, Vic, Sant Miquel del Fai, Sant Cugat del Vallès i Girona.

Viatges d'Alt-Riv, volums XII i XIII (tot i 120 de la "Col·lecció Popular Barcino"). Amb aquests volums queda acabada la publicació d'aquesta obra famosa. En el XII hem descrit Damasc i altres llocs de Síria; en el XIII, Turquia i especialment Constantinoble.

EL CORREU D'AVUI

★ J. V. Foix. *Josep Carner* i *J. Balcells i Roca* signaran els textos del llibre *Revolució catalanista* que sortirà, com encara, per la Dinàmia del Llibre (25 d'abril).

★ La revista "Art". El número set de la prestigiosa revista "Art", coberta en gris, ha estat posat a la venda i repartit als subscriptors. Aquest número, que apareix amb la seva puntualitat tradicional, bellament imprès, conté 66 reproduccions relatives als articles consacrats als artistes següents: "Josep Mompou", per Rafel Benet; "Josep Llimona", per Joan Sacs; "Francesc d'A. Gall", per J. Llorens i Artigues; "El pintor Vila-Puig", per Joan Maties; "Miquel Ferrer", per J. Cortés i Vidal; Rembrandt", per Joan Merli; "El Cartell", per M. C. Les Exposicions-Documents". "Notícies i Actualitats". "Art" és el vehicle més eficient de l'expansió de l'art català modern arreu del món. Cap català amateur d'art o

simplement guardador de les coses més cares al nostre esperit no s'ha de deixar de subscriure a aquesta revista.

★ 25 d'abril és la data assignada per a l'aparició de la *Revista de Catalunya*. Adreueu-vos, per a informar-vos de les condicions de subscripció, a Tapineria, 10 (Llibreria).

★ Una novel·la barcelonina. — Ho és la que acaba de publicar Maurici Serra amb el títol de "El Principi de Felip Lafont". Amb una mena de suavitat d'emoió dintre una lleugera punta d'humor — que fa pensar en una possible influència anglesa — i amb un estil planer i sobri, fa viure els seus personatges en la Barcelona actual, sense descendir, però, el to pintoresc.

★ Diada del Llibre. — Per la Diada del Llibre sortiran tres obres noves d'Agustí Escalas: "Ritmes-1934" (versos), "Miquel Angel i altres proses" (contes) i "Segon Llibre del Sistema" (crítica i política). Aquests tres llibres, que inauguraran les publicacions de l'anomenada Escola Intelectualista, seran elegantment editats, i els vendran al preu de cinc pessetes cada volum. Feu les vostres comandes a les llibreries principals.

★ Exposició Nacional Espanyola de Belles Arts. — Al Circol Artístic es reuniran els espanyols artistes que han tramés obres a la pròxima Exposició Nacional, demà, dimecres, dia 4 d'abril, a les set de la tarda. En aquest acte són invitats tots els expositors, per tal de donar-los compte d'un assumpte de cabdal transcendència per a aquests.

★ Camps. — Un grup d'amics i admiradors del pintor Gaspar Camps i Junyent han acordat oferir-li un àpat d'homenaje, el vinent divendres, amb motiu d'haver-li estat concedida pel govern francès la condecoració de les "Palmas Acadèmiques". No hi ha dubte que a l'esmentat acte es veuran congregats les seves nombroses amistats, donades les simpaties de l'homenajeat.

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613
VIDAL ROLLAND
PERE BORRILL
M. CAMPES VÍCTOR
RIBAU PLA
PALMAROLA ROQUE
Fins al 13 del corrent

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34
BOSCH-ROGER
Fins al 6 d'abril

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 36
MOLINS I OLIVERO D'ART
PERE RABALA
J. FERRER-PALLASA
Fins al 12 d'abril

SYRA

DIPUTACIÓ, 282 - Tel·l. 18710
ART I ORNAMENTACIÓ
JOSEP F. RAPOLES
MOLINS I OLIVERO D'ART
MOLINS I OLIVERO D'ART
JAUME BUSQUETS
Fins al 18 d'abril

SALA PARES

PETITXOL, 8
CAMPES-RIBERA
Fins al 6 d'abril

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT, 322 - Tel. 12004
Pintures, Dibutxos, Marcs, Gravats,
Molins i Olivero d'Art
COMBELLER
CAMPES-RIBERA
GRANER
LLAUNADOR
Exposició repartiment
G. A. I.

RENART

Diputació, 271 - Tel·l. 16217
EXPOSICIÓ J. OLIVER
Disseminat l'inauguració a la nova Sala d'Exposicions de la casa Renart l'exposició de pintura de Jaume Oliver, la qual es veu honorada per una solista concurrència, que en té l'època que es mereix. Pintura ardua, que ha interessat ja el nostre públic sensible, que sap de les coses d'art que tant estima les valors del moment present

Revista de Premsa

L'endegament de l'ordre públic

L'OPINIO

Recomana de no adormir-se sobre els llovers:

"Potser una de les actituds del senyor Lerroux que mereix aplaudiment ha estat el negar-se a secundar el desig del líder de la Lliga, que ens privessin de regir el nostre ordre públic. Per força el Cap del Govern de Madrid devia coniar en una restauració del seny dels catalanistes d'esquerra en aquesta llei de comandament, si no és que l'esglaiava de fer-se'n càrrec el mateix. Ara, fer marxar en aquesta llei de comandament, seria catastròfic.

L'últim amant dels encarregats de la funció policial és indispensable. Pocs hores després d'haver donat el cop que aquests dies ens ocupa preferentment l'atenció, la Direcció de Transports militars ha denunciat la desaparició de dos autobusos del vagó que els portava. Són de gors tamany i tenen una força explosiva enorme.

Veiem, com era de suposar, com la vitalitat de l'extremisme es manté amb els perills immensos que el caracteritzen. Contra la morbositat social cal insistir en el càlcul empès. Repressió de totes les organitzacions; prohibició de les publicacions que incideixin a la delinqüència; aplicació energica de les lleis especials per a aquests crims. Que ningú no vingui amb protestes de fals esquerrisme, per tal d'entrebancar l'actuació del Govern català. El que actua així no és altra cosa que un encobridor dels delinqüents enemics del país i dels ciutadans. Els homes dirigents han de respondre a les insinuacions de aquesta mena, mostrant als eternits la llista de les víctimes caigudes dintre el règim actual.

Ha estat demostrat, a bastament, que dintre la policia hi ha bons funcionaris. Si en l'esdevenidor no s'aprofiten, la gent s'ho prendrà malament, com és de justícia que s'ho prengui."

LA HUMANITAT

Es refereix a l'organització de les forces que constitueixen la policia de Catalunya, i diu:

"La nostra salutació a les forces que, no sabem exactament per què, han abandonat Catalunya i han preferit destins en altres llocs de la República. La llibertat de tria era absoluta. Allà ells amb el seu determini. Saludem les forces que marxen i salutem — amb assenyada predilecció cordial — les noves forces que, després de desfilars davant el President i de cridar el seu "Visca la República!", han començat a prestar servei. Sabem en cadascun d'aquests homes nous, gent jove i disciplinada, un defensor del règim i de l'autonomia. Sabem la capacitat dels seus caps. Sabem el seu esperit i la seva fe. I perquè sabem tot això és perquè sentim una plena confiança en les noves forces d'Ordre Públic de Catalunya i perquè tenim una fe absoluta en el Govern de Catalunya. Fets recents importants justifiquen aquesta confiança, aquest optimisme. Recordem la vaga de llum i força sense que la ciutat en patís. Fixem-nos en la solució de la vaga del ram de l'aigua. Pensem en els èxits recents de la policia que fan preveure l'acabament, més o menys pròxim, del "gangsterisme".

Aquest entusiasme, aquest optimisme, no ha de privar-nos, però, de viure previnguts. Cal estar-ne en tot moment, cal mantenir sempre la serenitat. La tasca a fer és dura i tindrà, possiblement, els seus alts i baixos. Convé, doncs, tot reiterant la nostra satisfacció del moment, que no ens deixem impressionar pels èxits efectius ni pels aparents fracassos momentanis. La serenitat és l'arma que pot fer més servei a Catalunya."

Tarragona, ciutat de turisme

El DIARI DE TARRAGONA al·ludeix l'exposició arqueològica que organitza l'Oficina Municipal de Turisme d'aquella ciutat, i diu:

"Després de Barcelona i Madrid, pot anar a les grans ciutats estrangeres, principalment a aquelles on l'Oficina esmentada té ja un representant oficial.

[Quina llàstima que fins ara hom no hagi emprat assiduament a la qüestió del turisme! Existeixen al món famosos indrets d'atracció del turisme, on no hi ha reunides tan esplèndides condicions com a Tarragona. Tarragona, clima plaent, ciutat marítima, amb una mar i un cel meravellós, amb un paisatge finíssim, amb muralles històriques i impressionants, amb monuments, museus i restes arqueològiques on el sentiment, l'art i l'erudició troben un deliciós objecte. Ha romàs anys i segles gairebé oblidada dels qui es dediquen al romatg i a la contemplació d'aquestes coses. Fora imperdonable i vergonyós que, ara que el gran turisme és una de les indústries modernes de rendiments més positius, als tarragonins no ens hagués entrat el delit i la pruja de veure que la nostra ciutat i els nostres encontorns són indrets d'obligada visita per a aquells turistes entesos, de gust, i verament universals."

La pena de mort

EL LIBERAL la combat. Diu que no és exemplar ni correctiva:

"Si la pena de mort se estableix quan baixa la marea en el mar reuolt de les passions polítiques i socials, se dedueix de ello que tot és debí a tan extrema sanció penal; però si coincideix en el moment en que la marea sube, entones la criminalitat se salta a la torera el Código penal y cuantas leyes de excepción se promulgan contra ella.

La consideració fundamental és la que antes hemos hecho. Los bandidos de ayer y los atracadores de hoy se juegan la vida a todas las horas. Y no es mucha la intimidación que pueda ejercer sobre ellos la pena de muerte. No cuentan con los tribunales ni con los códigos para nada.

Ejercitan una "acción directa" contra el orden social establecido, y cuando se encuentran con los agentes de la autoridad, los reciben a tiros, y mueren en la lucha antes de caer presos.

La pena de muerte no acabó con el bandolerismo de Sierra Morena. Fué la Guardia civil, creada expresamente para acabar con los bandidos, la que a tiro de fusil dió fin de ellos.

Y esto es lo que hace falta: una Policía y una Guardia especializada en la persecución del pistolismo terrorista. La Policía de Barcelona acaba de copar una banda importante. ¡Ese es el camino!

¡Ha sido un hecho casual o responde a una organización ajustada a la vigilancia extraordinaria que debe ejercerse sobre el terrorismo?

Si lo primero, otras bandas continuarán atracando; si lo segundo, pronto se desplazarán los atracadores y caerán sobre aquellas otras regiones en que les sea más propicio el ambiente y más leve la persecución de la Policía.

Pel rescat de la República

Hi advoca HERALDO DE MADRID:

"Y esto, no. Es preciso ensayar a la República, todavía inédita. Es indispensable que salga del papel de la "Gaceta", donde se quedó enredada casi desde los primeros pasos, a fin de que viva, de que actúe con sus ideas propias y sin órganos monárquicos. En suma: es imprescindible promover un terremoto espiritual para que se implante la República, para que ello equivaile, hoy por hoy, librería de la administración derechista, en cuyas manos también se hizo polo el régimen alfonsino.

A España no le puede bastar una República hostil a los republicanos y a los sentimientos de la nación republicana. Para eso, ¡qué más da una Monarquía? Y por eso hay que concluir con este engaño semirreligioso, útil únicamente para los que sacrifican de buen grado España a Roma. Hoy no hay República. Sólo existe

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.ª Les d'esports, a Barbà, 11

un nombre hueco, una de esas "palabras vacías", que dicen los filólogos chinos y que dirán los republicanos, a quienes se trata como chinos.

Rescatar la República para el ideal republicano y desde luego situarse contra unas Cortes que hoy sólo pueden interesar a la Iglesia y a D. Alfonso. El asunto no es a lo presente cosa de izquierdas o derechas republicanas. Es, por modo clarísimo, de republicanos y de aniquiladores de la República. Si éstos, por sí o por mano ajena, han de seguir su obra de monarquización del régimen, que lo hagan dando la cara, sujetándose a las consecuencias, no pretendiendo pasar su matute bajo la bandera de los tres colores. Si, que lo hagan, si se atreven. Pero, en tanto, quien no quiera una República con las ideas, los usos y las aspiraciones de un Posada Herrera, tiene bien claro su deber: abogar encendidamente por el rescate de lo que no vino a ser hoja de parra de cosas podridas mucho antes de abril de 1931."

La Hisenda i les Obres públiques

EL SOL diu que no cal sorprendre's que els capitalistes espanyols — que hi són els més interessats — es mostrin recelosos davant d'uns grans projectes d'obres públiques que poden haver estat concebuts sense base financera. Treuen — diu — el record de la Dictadura, les conseqüències econòmiques de la qual, amb els plans fantàstics, paguem avui encara:

"En ese respecto, pide Unión Económica que el plan orgánico de obras públicas se forme con el asesoramiento y cooperación de los elementos productores, trámite que quedará perfectamente salvado si dicho plan es sometido al nuevo Consejo de Economía y en ese Consejo tienen representación los productores, como es de suponer.

Pero no es extraño que desde ahora surjan recelos en torno a las bases financieras de las obras en proyecto. El presupuesto ordinario presentado a las Cortes no es para tranquilizar a nadie, puesto que descubre que no se ha efectuado aquella preparación de la Hacienda pública que es indispensable para que el Estado pueda realizar apelaciones al crédito que no dejen de ser prudentes y que cuenten con las debidas previsiones en cuanto al servicio de intereses. Se dirá que va a ser modificado, pero tendría que serlo muy fundamentalmente para responder a las necesidades actuales. Y eso no puede esperarse, a menos que no cambien muchas las orientaciones gubernamentales.

La verdad es que no se siente en su debida intensidad el dolor: ha sentido hasta ahora el problema de la Hacienda en los medios políticos españoles. Se supone que estamos menos mal que otros países, y no es verdad. Por causas que no son más graves se está procediendo hoy en Francia a cortar gastos dictatoriales. Lo que pasa es que aquí nos hemos habituado a un inconsciente "modus vivendi" financiero completamente artificial, mientras la producción se hunde. Sólo así se puede tranquilamente proyectar presupuestos extraordinarios sin sanear la Hacienda previamente. Porque esos gastos de obras públicas son obligados y nadie los puede juiciosamente discutir; pero requieren la reforma financiera que los dote de sólida base."

SENYORA:

No deixeu de visitar la nostra col·lecció de Primavera i Estiu. Cada dia, de 5 a 7 tarda. Rambla de Catalunya, 16. Tel·l. 11249.

EL ESCACCS

ELS ESCACCS

Es ben cert que els escacs no tenen cap detall que no deixi de produir una il·lusió, i és amb l'assimilació dels ensenyaments que es desprenen de totes les partides que s'arriba a ésser un jugador regular. Seguint, doncs, en aquesta idea, avui reproduïm, comentada per nosaltres, una partida arcaica del temps, Fou jugada entre Berger i A. Norlin, l'any 1884. Té altes qualitats tècniques i és una mostra de la lluita dramàtica d'aleshores, en què tot eren combinacions i no es coneixia el joc de posició. Aquesta partida és plena de paranyes o "celadats", i deixem al lector que consideri per ell mateix el seu valor, tot preguntant-se la categoria dels jugadors antics i llur discutida classe.

Blancs: A. NORLIN
Negres: BERGER
1. — P4R
2. — C3AR
3. — A3C
Aquesta jugada constitueix la variant berlina de l'obertura espanyola. Actualment està en voga 3. — P3TD, que constitueix la variant Morphy.
4. — O-O
5. — P4D
En la partida Tarrachs - Lasker, Múnic, 1908, continua així: 4. — A2R; 6. D2R, molt millor que T1R, ja que es queda en llibertat de jugar la torre en cas d'atac.
7. AXC, PCXA; 8. PXP, C2C
9. C3AD, O-O; 10. T1R, C4A; 11. C4D, C3R; 12. A3C, CXC; 13. AXC, P4AD; 14. A3R, P4D; 15. PXP (al pas), AXP; 16. C4R, A2C: les blanques no podien capturar el peó de 4AD, ja que

després de 17. CXP, AXC; 18. AXA, la jugada D4C amenaça mat i guanyen una peça.
La partida F. J. Marshall - E. Lasker, Nova York, 1907, continua així: 4. P4D, PXP; 5. O-O; A2R; 6. P3R, C3R; 7. CXP, O-O; 8. C5A, P4D, etc.
6. — A3D
7. — P4AD
Aquesta jugada és característica de l'ambient d'aleshores, en què el que es cercava eren complicacions.
8. — PXPD
9. — T1R
La partida Berger - Dr. C. Schmid, continua així: 10. P3TR, A4T; 11. P4CR, A3C; 12. PCXP, AXP; 13. AXC, AXA; 14. C3AD, AXC; 15. CXD, AXD; 16. CXP+, R2A; etcètera.
10. — AXC
11. — C3AD
També era a considerar D2AR.
12. — TXP
13. — A3C
14. — DXA
15. — D3R
Cal observar que si C7A; 16. D7T, T1R
16. — TXP
17. — TXT+
18. — C4R
Heu acut que els blancs no poden prendre el cavall, degut a AXP+ i perdrien la Dama i amb la jugada del text amenaça 19. CXA+ i guanyen una peça.
19. — T1R

Una altra jugada de la categoria de les anteriors ja amenaça C5A!
20. — D3D
21. — P3CR
22. — R2C!
Amenaçant CXA, ja que les negres no poden prendre la T lent xec.
23. — D3C
Ara són les negres que es desfan d'una amenaça amb una altra amenaça: 23. — TXC seguit de DXA.
24. — P3AR
25. — T1D
26. — CXA
Aquest peó sembla dèbil i, per tant, predeterminat a ésser capturat, però les negres en faran la seva millor arma. El lector veurà amb quina finesa el negre el defensa de l'assalt dels blancs.
26. — A4A
Ataca, i a la vegada impedeix C5T+ i perdre el peó de 3A.
27. — A1A
A qualsevulla altra jugada defensat el peó

Importants declaracions del Sr. Martí Esteve

Parla del resultat de les seves gestions a Madrid i de política general espanyola

Un redactor del "Full Oficial" ha entrevistat el conseller de Finances de la Generalitat sobre els profits del seu viatge a Madrid. Ens plau de reproduir a continuació aquest interessant treball periodístic.

A la pregunta feta al conseller de si estava satisfet del resultat de les seves gestions, el senyor Martí Esteve respongué:

—Molt. Crec que és just fer constar que no ha estat necessari vèncer cap mena de resistència per aconseguir el compliment d'un acord preestablert. He de dir que tant el senyor Lerroux com el senyor Marraco i les altres persones amb les quals he hagut de tractar per als afers que motivaren el meu viatge a Madrid estaven en les millors disposicions per a facilitar la resolució de les meves gestions. Precisament des d'aquí estic en vigor el traspass de contribució territorial, la qual importa uns 43 milions de pessetes. Encara manquen, però, uns avaluacions complementàries que pugen uns 7 milions, les quals seran enllestides abans del 15 d'abril. Després vindrà el traspass dels drets reals, per un valor de 32 milions de pessetes.

Puc assegurar, finalment, que en finalitzar el trimestre que comença avui tindrem ja totes les aportacions econòmiques imprescindibles per a posar en marxa la nostra economia. No podem passar ni un dia més amb el pressupost migrat de les extingides Diputacions.

Tinc fe absoluta en l'èxit de la nostra autonomia quan tingui la plenitud de les seves atribucions. Tenint en compte la potencialitat i la vitalitat de la nostra terra, malgrat que les aportacions de l'Estat són exigües, no és difícil de preveure un desenvolupament brillant i optimista per al nostre règim autònom.

La conversa es desvià cap a la situació política a Madrid.

—Quina és la vostra opinió sobre la constitució del nou partit d'esquerra?

—Les dificultats inicials per a l'acoblament del nou partit republicà són que hom no veu elloc del territori de la República, llevat de Catalunya, un veritable esperit republicà decidit a sostenir i defensar les institucions republicanes, puix que mentre els socialistes es van drint de tots els elements que podrien qualificar d'assalariats, la classe mitjana, i ja no cal dir els que militen en els partits de dreta, es desenten de les qüestions del règim i es llienen als braços d'aquelles organitzacions que els asseguren la conservació íntegra de l'estat-quo. Allò que fa falta és la implantació del sistema proporcional, perquè els elements, molts d'ells molt valuosos, que integren el nou partit, aconseguixin la representació que realment els pertany. Respecte a la implantació del sistema proporcional, us que dir que el senyor Lerroux està molt ben disposat a favor de la seva aplicació.

—Com veieu la situació del Govern Lerroux?

—Per ara, estabilitzat, perquè no hi ha potes un altre Govern possible.

—Un Govern Gil Robles?

—Els elements que segueixen Gil Robles recolzen el Govern actual més que per acceptació de la política de Lerroux per altres dos motius més poderosos: primer, per la impossibilitat d'una solució governamental que no determini una disminució d'una situació de dretes. Cal tenir present, doncs, que la composició numèrica de la Cambra, en la qual els sectors tradicionals i monàrquics estan ja en franca oposició amb Gil Robles, no permetria aquella solució: la minoria radical es dividiria si arribava aquell cas i, per tant, els manaments el què hem necessari. Segon, els obstacles que la formació d'un Govern Gil Robles trobaria en les altres institucions republicanes.

—Crecu que els socialistes arribaran a retirar-se del Parlament?

—No ho crec. L'anunci d'aquesta actitud no és res més que una tàctica política semblant a la que empraren temps enrera amb l'amenaça de la revolució. A juliol, els socialistes no desertaran del Parlament només en el cas que es lloccassin a una obstrucció aterrissada del projecte d'amnistia.

El senyor Martí Esteve no ens feu cap més manifestació. Digué que dilluns tornaria a Barcelona a reprendre els seus quefers, donant per acabat el seu repós.

La solució del conflicte del ram de l'aigua

Els obrers accepten les noves bases

Convocada per la Comissió obrera encarregada de gestionar amb els patrons les noves bases de millors, diumenge van reunir-se a la Casa del Poble de la Unió General de Treballadors els obrers que integren el Front Unió Tèxtil (secció del ram de l'aigua).

Presidí l'assemblea l'afiliat Pere Guasch, secretari de la Federació Tèxtil de Catalunya.

La Comissió gestora donà compte als reunits de les bases pactades amb la patronal en el Departament de Treball de la Generalitat, les quals, després d'una llarga discussió, foren aprovades per unanimitat.

La reunió de la Junta de Seguretat de Catalunya

El que diu el senyor Benzo

Diuen que el matí arribà, en l'express de Madrid, el sots-secretari de Governació senyor Benzo, acompanyat de la seva esposa i del seu secretari particular.

El senyor Benzo descendí del tren al Baixador del Passeig de Gràcia, on fou rebut pel comissari general d'Ordre Públic de la Generalitat, senyor Coll; cap dels serveis de la Comissaria General d'Ordre Públic, senyor Caselles; secretari de la Junta del Traspàs de Serveis, senyor Closes; delegat del Servei d'Ordre Públic de l'Estat, senyor Carreres i Pong; comissari-cap de la Brigada d'Investigació Social, senyor Tarragona; el secretari del Departament de Governació, senyor Azcárraga; el general de la guàrdia civil senyor Marzo, i el tinent coronel cap de les forces del Cos de Seguretat de Catalunya, senyor Ricard.

El senyor Benzo, després d'èsser complimentat per les autoritats esmentades, es dirigí cap a l'Hotel Ritz, que és on s'allotja, i després anà a la Generalitat, des d'on es dirigí al Departament de Governació, on l'esperaven el conseller d'aquell Departament, senyor Selves, i les autoritats que havien d'assistir a la reunió de la Junta de Seguretat.

A les dotze començà la reunió, la qual fou presidida pel senyor Benzo, en representació del ministre de la Governació, i hi assistiren el conseller de Governació de la Generalitat, senyor Joan Selves; el delegat dels serveis d'Ordre Públic de l'Estat, senyor Carreres i Pong; el general de la guàrdia civil, senyor Marzo, que ostentava la representació de l'inspector general d'aquell Cos; el senyor Closes, el senyor Coll i el senyor Caselles, aquest darrer en representació del conseller de Justícia de la Generalitat, senyor Lluhi.

La sessió, que fou molt laboriosa, acabà a un quart de tres de la tarda. Ahir al matí el sots-secretari de Governació, acompanyat de la seva esposa i del senyor Carreres i Pong, anà a Montserrat, excursió de la qual es declarà encistat.

A la Conselleria de Governació continuà ahir a la tarda la reunió de la Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

A les vuit de la nit el sots-secretari de Governació, senyor Eduard Benzo, rebé els periodistes, als quals manifestà que estava molt satisfet de l'acolliment de què ha estat objecte per part de la

Junta de Seguretat de Catalunya.

Generalitat, especialment pel seu President, senyor Companys, que el va rebre poc després de la seva arribada, havent-li concedit una audiència de dues hores, i parlaren sobre assumptes d'interès.

Un periodista li demanà referències sobre la Junta de Seguretat, i el senyor Benzo contestà que s'havia descabellat en un ambient de franca comprensió, i que si trigaven a resoldre's els assumptes era degut a que, essent la primera vegada que presidia aquesta Junta, es volia informar de tot el que s'hi referia i, demés, dels antecedents d'aquesta que no coneixia, i que els membres de la Junta els hi havien donat amb tot detall.

Digué també que venia en un ampli esperit de donar tota mena de facilitats segons ordres del Govern de la República. S'ha tractat de moltes coses, i tots els acords han estat presos per unanimitat.

Un periodista li preguntà si la Junta havia rebut quèixos o suggeriments d'algun sector relacionat amb l'Ordre Públic, a la qual cosa contestà que no s'havia rebut ni el més mínim detall que significués quèixa o malestar.

Manifestà, doncs, el senyor Benzo que ell era molt meticulós, i més quan representava el ministre de la Governació, que era el veritable president de la dita Junta, a fi que no hi hagués responsabilitat, ja que, manant el partit radical, havien d'anar amb més mirament que qualsevol altre partit.

—Ha quedat acabat el traspass de l'Ordre Públic? —preguntà un periodista.

Quedà acabat quan les tasques de la Junta de Seguretat estiguin acabades en les sessions d'avui, que segurament serà dintre poc, però bé que, com vostres saben, la Junta és el nexa entre la Generalitat i el Govern i ha de fer les funcions d'informativa per a tot el que es refereixi a alts càrrecs i dificultats que puguin sorgir.

Amo aquestes paraules el senyor Benzo s'acomiadà amablement dels periodistes i afegí que avui, en l'express, tornaria a Madrid.

La policia evita un atracament

El diumenge passat, a les tres de la matinada, foren portats a la Comissaria d'Ordre Públic sis individus detinguts per suposar que anaven a cometre un atracament en una polleria del carrer de Lancaster. Els detinguts, en les seves declaracions, confessaren que havien planejat un atracament a l'establiment establiment, proposat per un dels detinguts que havia tingut relacions amb la neboda de l'amo, i degut a haver freqüentat la casa sabien els dies que hi havia diners i el lloc on eren.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

Dos dels detinguts estaven reclamats per un jutjat militar a causa d'haver desertat dues vegades del Terç.

El dissabte passat havien d'assaltar les lliurades d'unes pistoles a tots ells per un dels que havien de prendre part a l'atracament, però com signi que l'encarregat de dur les armes no apareixia, decidiren armarse amb uns milions plens de soca per tal d'atacar l'amo de la polleria si es resistia. L'atracament no s'arribà a efectuar per estar assabentada la policia del que es proposaven fer, i arribà en el moment precís de detenir-los.

La mort de l'ordenança de la Banca Arnús

(De la primera pàgina)

EL QUE DIGUÉ EL PORTER

Ahí encara li durava l'espant. Digué que no podia dir, sobre el fet, gaire cosa més de la que li havia manifestat a tots els que li havien preguntat detalls sobre el succeís. Això és, que es trobava al soterrani de la casa amb la seva família, i que, de sobte, va sentir una sorolla, els quals li semblava que eren trets de revòlver. S'alçà en una revolada de la cadira i sortí a la porta. Així que hi arribà es veié sobtat pel resó de més sorolls, els quals li semblaven, aleshores, que efectivament, eren trets. Alarmat, pujà al primer pis. Trucà a la porta i ningú no li contestà. Llavors s'adreçà a la porta del carrer de Rivedeneyra, on trucà. Tampoc ningú no va respondre. Reculà i tornà novament a l'escala. Trobà l'empleat del Banc Manuel Ausin, i aquest li digué que havia sentit trets. Aleshores fou quan va demanar socors a la policia. Un cop arribaren, el porter els facilità una destal, i així pogueren obrir, espanyant-la, naturalment, la porta del Banc. La policia, aleshores, va escorcollar tot el pis, i observà el desordre que hi havia en algunes de les cambres del primer pis.

—Valentí — ens digué — era un home dotat d'un caràcter força estrany. Parlava poc. Era sorriut i tirava per manietat. Així sí, era complitador del seu deure i a més molt treballador. Al banc, degut a què la seva manera d'ésser era compensada per altre, ningú no donava importància a les seves rarses. Complicitat, i amb això n'hi havia prou. Per altra part, ningú no en tenia res a dir.

—Però vostè l'hauria cregut capaç de suicidar-se?

—Home, no ho sé. Em sembla que no. Ni d'ell ni de ningú. De capaç de fer una cosa així em sembla que no n'és ningú sinó fins al moment de fer-ho. I s'hi ha de sentir empès per una força estranya: per una malaltia crònica, per un ramplé de bogeria, etc. etc. etc.

Em fa l'efecte que potser, en trobar-se, se sentí dominat pel pànic, la qual cosa segurament l'enfollí, i com us ho diré? — se suicidà potser sense donar-se compte del que feia...

—Tot això, és clar, són suposicions, les quals es basen únicament en la manera d'ésser de Valentí, i fa de molt mal opinar res en concret.

—Si podria ésser un assassinat? Em sembla molt difícil. Valentí es trobava sol a l'interior de la Banca. El porter era al soterrani. Ausin havia sortit un moment per anar a portar uns papers a l'Hotel Colom. Em sembla molt difícil, vaja.

I no ens digué res més.

UN DETALL QUE NO S'HA ACLARIT

Heu-vos ací un fet que encara no s'ha aclarit. Quan més gran era la inquietud del públic, un policia que vigilava des del terrat digué que als pisos de dalt s'havien sentit crits de manament auxili. Hi pujaren uns paletes, les quals no veieren ningú.

Al gabinet d'identificació de la Comissaria General d'Ordre Públic es procedí a obtenir els senyals digitals que hi havia al revòlver "Smith" per tal d'acabar el fet. Les fotografies se'n col·lejava amb el fixador de la Banca.

El jutge ha cridat a declarar tota aquella que de prop o de lluny poden donar dades que serveixin per aclarir aquest fet. Per ara, està volgut d'un veí que li dona un aire misteriós, tot i que tant la policia com el jutge i els que coneixien i havien tractat el mort, creuen que es tracta d'un suïcidat.

EL CINEMA DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

¿Quines són les millors veus del cinema americà?

Un jurat de cecs en fa la tria

"Els aficionats al cinema estan avui dia massa plens de films per a poder-ne fer un judici imparcial; en saben massa i n'estan massa influenciats. Si només poguéssim aconseguir el judici pur d'homes i dones madurs que no estiguessin cansats de veure tant cinema..."

Com una resposta a aquest desig inexpressat s'ha constituït als Estats Units el més original dels jurats. Els membres d'aquest són cecs de Brooklyn, homes i dones que durant un any han anat al cinema cada setmana convidats per setanta-cinc locals. Llurs opinions són les més valuoses i interessants perquè cap d'ells no ha vist mai un film al llenc i pocs d'entre ells havien entrat en un cinema fins fa un any.

Encara que asseguts en les tenebres, aquests espectadors han tret conclusions definides sobre qui són els principals actors d'ara i quina mena de films els agraden més.

El veure-hi no ha estat cosa essencial per a llur judici sobre l'art, l'escena i la personalitat de les estrelles actuals, com tampoc sobre la mena d'arguments més distrets. A més, no és pas un jurat petit. Durant l'any hi ha hagut entrades per a més de 4.300 cecs, cada un d'ells acompanyat d'un guia, que també entra gratis. Llurs opinions quasi no han rebut la influència de la publicitat i la promoció.

Essent així, no és un honor per a cada estrella d'assolir ésser la primera entre aquests admiradors sense vista? Certament, és una prova interessant d'esser jutjat només per la veu i per la personalitat a través d'un medi fet principalment per als ulls, ja que, a l'inrevés de la ràdio, el cinema encara és per a ésser vist que per a ésser escoltat.

¿Quines són les estrelles que han resistit aquesta prova?

Primer, i davant de totes, Marie Dressler. Després ve Lionel Barrymore. El seu germà John és el segon entre els actors masculins.

Però Marie Dressler té un vot total quasi igual a la suma dels dos Barrymores. I no sols això, sinó que seguint el vell procediment de la taquilla, amor o rialles, els cecs preferien riure. La comèdia guanya sobre el romanticisme per un "score" de 60 a 58.

No penséssiu, però, que l'espectador cec pot preferir les rialles a l'amor pel que es troba limitat en la representació del que passa al llenc. Tot el contrari; probablement en treu molta més emoció que el seu acompanyant, la imaginació del qual és limitada pel que veu. El cec, en canvi, es troba limitat tan sols per la seva imaginació, i sovint imagina coses molt més colorides, molt més belles i internes que les que desfilen pel llenc. El seu guia no l'ha d'ajudar més que en els fragments d'acció muda.

Però pel que fa al judici de les estrelles, aquest jurat d'espectadors privats de vista ha obtingut llurs conclusions en la major part solament sobre la qualitat de la veu. Un factor, naturalment, és la major sensibilitat de l'oïda que els permet d'obtenir impressions molt més clares sobre la personalitat i el caràcter solament amb els matisos de la veu. ¿I quins retrats han d'evocar aquestes veus? Per exemple, un home viu, despert, malgrat els anys de ceguera, deia: "La veu de Marie Dressler escalfa. Es vibra, viva, amb una veritable profunditat de sentiment, i denota un caràcter ric i bell. Em penso que ha d'ésser la mena de dona a la qual els seus amics acuden en temps de dissort. Mai no l'he vista, naturalment, però segurament que el seu caràcter llua a través de la seva cara."

Una dona jove, cega de naixement, i que no sap res, per tant, de les emocions que es pinten en les diverses cares, deia: "En 'The Late Christopher Bean' em vaig sorprendre de la manera com Lionel Barrymore canviava a mesura que jugava el paper del doctor rural. Era un home totalment diferent, dur, egoista; fins tenia un altre aspecte quan tractava d'apoderar-se dels diners."

Aquesta facultat de poder imaginar-se les escenes de manera tan vívida que les visualitzen, com aquesta espectadora que "veia" Barrymore, és corrent en els cecs que van al cinema. "No em preocupa res del que no puc veure amb les meves orelles" és la manera com una noia expressava aquesta facultat. Un home que durant l'any passat ha anat de manera regular al cinema, escrivia que preferia els films parlats al teatre perquè "sembla que sento millor les veus i puc representar-me millor l'acció."

Un estudi de les respostes al qüestionari tramès als espectadors cecs de Brooklyn per Arthur C. Meinert, director del servei social del Departament dels Cecs, revela que entre els actors homes són al cap de llista els que són al cinema des de llarg temps. Entre les dones no hi ha estrelles recents, però en conjunt les favorites no vénen de tan lluny com els homes. Les estrelles provinents del teatre són al capdamunt de la

LES ESTRENES

"Guerra de valses"

Tivoli Ufa

Producció Gunther Staphenhorst sobre les rivalitats entre els músics Josef Lerner i Johann Strauss, segons argument de Hans Müller i Robert Liebmann, dirigit per Ludwig Berger; fotografia de Carl Hoffmann; decorats de Robert Herth i Walter Rohring, amb música d'Aloys Melichar segons motius de Lerner i Strauss, i vestits de René Hubert. Epoca, el 1848. Acció, a Viena i Londres, amb Renate Müller, Willy Fritsch, Paul Horbiger, Adolf Wohlbrück, Rose Barsony i Hanna Waag entre els principals intèrprets.

La música, que ja en temps del cinema mut acompanyava, no solament la projecció, sinó, i d'una manera quasi imprescindible, el rodatge de les pel·lícules, amb el cinema sonor ha agafat una preponderància extraordinària. Aleshores els productors, després d'haver usat copiosament de les obres escrites expressament, s'han adonat de l'immens material acumulat en el transcurs del temps i, examinant-ne la història, han trobat abundant material cinematogràfic en l'anecdota d'aquella producció. La biografia i la fantasia hi han portat aleshores la seva part i han vist revivir èpoques i músics i obres que tenien tot l'aire de jeure definitivament oblidats i morts i que han demostrat guardar encara uns grans reserves de vitalitat.

Entre tots els músics i entre totes les obres, però, els valses vienesos i els Strauss han demostrat ésser els que tenen més possibilitats, sobretot després de la revifalla del vals, que no sabem si es deu també al cinema, o bé a la literatura, o encara a la literatura que el cinema ha fet néixer.

I així ja són més d'un i més de dos els films que, ara en la vida i aventures d'un Johann Strauss o d'un altre, del pare o del fill i, sobretot, dels seus valses hem vist, i hem vist amb gust.

"Guerra de Valses", és, podríem dir, el film del començament de la fama dels Strauss quan el primer Joan, simple Volf de l'orquestra de Josef Lerner, es revela i se separa d'aquest. El film ens presenta les rivalitats i les baralles dels dos grans músics i, per fer-les més amables, les barreja amb una aventura amorosa i còmica entre la filla de Lerner i el bonobo de l'orquestra de Strauss.

Hi veiem, ultra les baralles, el començament de la fama europea dels valses, quan Strauss els portà a la cort de la reina Victòria d'Anglaterra, aleshores jove i soltera, i tot el film, excepte en algunes escenes incomprensiblement lentes i allargassades, és mou amb una gran vivacitat, ple d'humor i molt hàbilment portat.

A. FERRAN

La producció independent a Anglaterra

El problema que es planteja en la indústria cinematogràfica de la Gran Bretanya pot resumir-se així: malgrat la universalitat de la llengua, malgrat els grans capitals que han estat emesos a la puixança de l'organització dels industrials britànics, és possible que els films anglesos es puguin introduir en el mercat internacional?

La indústria anglesa del film és desentoniada amb una precisió meravellosa. Certament que el factor "lingüístic", l'abundància de mitjans que són posats a disposició dels productors de pel·lícules i l'esperit d'organització que caracteritza els anglesos són per ells mateixos tres grans factors, però solament un és el que podem considerar com a veritable: el "sentit cinematogràfic". Aitrament, aquest sentit no es pot crear de cop i volta, i l'adquisició dels mercats internacionals no són més que simples punts que queden de moment al marge de la qüestió.

Si Londres s'accontenta, per exemple, de fer-ho tan bé com Hollywood, els films anglesos no seran mai un concurrent seriós del film americà. És precis que estrec ho faci millor que Hollywood.

Exceptuant les qüestions morals i polítiques que es troben com a base d'una concepció sana del cinema i de que moment són negligides pels centres productors, a excepció de la U. K. S. S., les qüestions tècniques, singularment complicades amb la vintaguda del so, han fet que la major part de pel·lícules limitessin a un simple "registratge" visual i sonor, absolutament sincrònic, d'obres de teatre.

Els americans mateixos semblen no haver-se preocupat massa de les possibilitats sonores i han estat esciats d'aquest sincronisme. Es pot dir sense exagerar que el film sonor està lluny encara d'arribar a la seva forma definitiva: la importància preponderant de la paraula i de la música obliguen a les recerques purament "fotogràfiques" des del punt de vista sonor.

L'equivalent sonor de les obres mestres dels films muts no existeix encara, i no vindrà ni d'acadèmies ni de teatres oficials. Es tracta simplement de continuar les recerques i d'ajudar la nova generació de cultivar el seu sentit cinematogràfic per completar aquest nou llenguatge i trobar la veritable personalitat del so.

Es per això que amb sorpresa hem vist John Grierson que partint de l'escola podriem dir del film rus, que hi ha qui l'ha classificat d'avanguardia, a provar d'emprendre a Londres aquest treball formidable. Ha reunit a voltant seu uns quants joves sense inquietar-se massa del que d'ell i de la seva escola pensarien els comerciants del film.

Un recent incident amb motiu del film que Eisenstein feu a Múscia ara oposat a Grierson i Upton Sinclair, i

COLISEUM

Un doble programa que fa felicitat

ALIAS LA CONDESA

Sàtira moderníssima per George Raft, Richard Bennet i Alison Skipworth

Són dos films Paramount

certament aquest últim no hi feu cap bon paper. Segurament que l'esforç d'aquest nom realitzador tindrà una part important en el futur de la producció cinematogràfica d'Anglaterra. El govern anglès, que ho ha comprès així, li ha donat el seu ajut oficial.

I Grierson ha realitzat "Driers", sobre la vida i activitats dels ports, i "Granton Trawler", un film de la mar ple d'angles. Altres personalitats han aparegut seguint el camí de Grierson, recordem Stuart Legg, realitzador de "Telephone Workers" i "New Generation" i B. Wright, "Cargo from Jamaica".

A aquests esforços hauran d'ajuntar-se d'altres; nous capitals es posaran a la seva disposició, i en conseqüència nous avenços apareixeran, serà el color, el relleu, la televisió...

I ara que parlem d'avenços ens recorda l'oposició quasi total dels músics, aleshores els més famosos, davant el film sonor, ens horroritzava pensar la posició que els pintors podien adoptar davant els films en colors, o bé la dels escriptors sobre el relleu en el cinema.

M. M.

"Actualitats" canvia de direcció

A partir d'aquest mes una nova direcció entra a regir el Cinema "Actualitats", la qual, amb entusiasme i extraordinari interès, es disposa a imprimir una prospera marxa al dit cinema.

Els programes seran atentament seleccionats i solament es projectaran els que siguin de rigorosa estrena. Demés, la nova direcció ha contractat moderníssims films documentals, reportatges i notícies que hauran de cridar l'atenció pel seu notable valor artístic, cultural i gràfic.

Ha triomfat!

al

FANTASIO

L'espectacle més selecte de Barcelona un film meravellós

d'una obra inoblidable. (Exclusives Febrer i Blai) i un dibuix en colors de WALT DISNEY

CANTO DE CUNA

La nova orientació del local obre un ample camp a tots els films interessants de curt metratge que posseïxin veritable mèrit, i els agruparà per tal de projectar-los, formant part de programes especials, destinats a destacar valors de conjunt. Així, per exemple, cada setmana el programa estarà dedicat a una modalitat distinta. Mentre el de la setmana que comença demà té com a característica l'esport en totes les seves diferents manifestacions, recollides per la seva actualitat en diversos reportatges cinematogràfics dels diversos països del món, la setmana entrant es dedicarà als dibuixos sonors, en forma d'homenatge a Walt Disney, el gran creador de "Mickey Mouse" i dels dibuixos en colors; la setmana següent es dedicarà a reportatges de la moda femenina, i la que anirà a continuació es veurà integrada per un gran document sobre Londres, etc., etc.

D'aquesta forma, amb programes especialitzats de reportatges i notícies de gran actualitat, dibuixos i documentals, és indubtable que l'interès dels programes d'"Actualitats" serà de gran classe i amb característiques modernes i insuperables en interès i modernitat. I amb tot, els preus seran els mateixos que fins ara.

La nova versió de "El fantasma de l'Òpera"

Al cap de nou anys el tràgic "El fantasma de l'Òpera", imaginat per Gaston Leroux, torna al llenc. La seva primera versió cinematogràfica fou feta a Hollywood per la Universal, sota la direcció de Rupert Julian i amb intèrprets tan inoblidables com Lon Chaney — en la seva magnífica caracterització —, juntament amb Mary Philbin, Norman Kerry i Arthur Edmund Carewe, que assolí tan extraordinari èxit. La nova versió serà feta a França, i Marcel L'Herbier és el director.

M. M.

NOTÍCIES CURTES D'AMERICA

— L'elegant Carole Lombard és la "partenera" de Bing Crosby en "We're not dressing".

— Es diu com a rumor que es farà aviat la fusió de Ràdio R. K. O. i Fox.

— Corine Griffith, abans de dedicar-se al teatre, farà un film, "The crime Doctor".

LA CENSURA

★ El Municipi de Chicago ha prohibit la projecció de les actualitats franceses sobre els esdeveniments del 6 de febrer.

★ Marionettes, de Protozanoff, per ara no ha obtingut la conformitat de la censura francesa per ésser projectat. Es tracta d'un film satíric que ataca totes les opinions polítiques.

★ "Fraternité de sang" ha estat prohibit a Alemanya.

★ L'alcalde d'Eu ha prohibit "Ce cochon de Marini".

★ A Grenoble ha estat prohibit "La marche au soleil", igualment que a "Au delà du Rhin".

★ El film soviètic "L'honor de l'Univers" ha estat prohibit per antihumanitat a Suècia.

★ El Govern de Mèxic ha exigit a David O'Selznick, productor del film "Viva Villa", la presentació de la primera còpia de la pel·lícula que conté les aventures del famós caudill, a fi de donar-li la conformitat abans d'ésser distribuïda pels Estats Units.

★ L'obra de Zola, portada avui al cinema, "Nana", no inspira molta confiança a la censura anglesa, que per tal d'evitar el record d'una obra que en la seva època causà escàndol, ha exigit que portés per títol "The lady of the Boulevard".

Una sessió benèfica

Dimarts a la nit, al teatre Tivoli, galantment cedit per Cines, se celebrarà una sessió especial a benefici de la família de l'infortunat agent Guevara.

Ultra la pel·lícula "Guerra de valses", s'inclouran en el programa algunes atraccions que s'han ofert per a treballar gratuïtament en el citat benefici.

Biografies curtes

CLAIRE TREVOR

Les seves primeres actuacions amb George O'Brien li valgueren tanta consideració entre els aficionats que aviat va imposar-se. En "Jimmy i Sally", la seva interpretació al costat de James Dunn, ha estat prou coneguda del nostre públic perquè calgui remarcar-la. Ara Claire Trevor apareix al costat del gran actor Spencer Tracy en un nou film, "La ley del Talión", una història del "gangsterisme" americà, en la seva més perillosa actuació, el "segrestament".

Claire Trevor va néixer a Nova York. Va cursar els seus estudis a les escoles públiques i a l'Escola Superior de Larchmont N. Y. Més tard assistí a l'Acadèmia Americana del Drama i a la Universitat de Colúmbia.

EL TEATRE

El III Concurs de Teatre Català Amateur

Segueix la llista dels elencs concursants

Associació Amics del Teatre, de Barcelona. Dirigida per Francesc Grau i Banús. Pertany a la primera categoria de la secció A. Representarà: "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (imposada), i el segon acte de "L'oncle rector", de Manuel Folch i Torres (lliure elecció).

Tertúlia Manelica, de Barcelona. La dirigeix Salvador Capella i Amill. Pertany a la segona categoria de la secció A. Representarà: "La mecanògrafa màrtir", de Lluís Capdevila (imposada) i el primer acte de "Les Garses", d'Ignasi Iglésies (lliure elecció).

Societat L'Estrella, d'Esparreguera. Dirigida per Ramon Ramon i Torres. Pertany a la primera categoria de la secció A. Representarà: "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (imposada) i el primer acte de "Les Garses", d'Ignasi Iglésies (lliure elecció).

Secció Amateur de la Societat Iris, de Mataró. Es dirigeix per Lenadre Vilaret i Padern. Pertany a la segona categoria de la secció A. Representarà: "La mecanògrafa màrtir", de Lluís Capdevila (imposada), i "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (lliure elecció).

En acabar els seus estudis entrà a formar part de la companyia teatral de Robert Henderson, que actuava a Ann Harbor; Claire Trevor tornà a Nova York, on realitzà una sèrie de pel·lícules curtes per a Warner Brothers. S'uní després a una altra companyia teatral, de la qual també formaven part Lyle Talbot i Wallace Ford.

Més tard aparegué a Southampton, on Alexander McKaig la va veure i la contractà per al paper principal de la comèdia teatral "Whistling in the Dark", amb Ernest Truex.

PRIMERS PLANS

★ M. Friedland, el nou director europeu de la Universal a París, acaba de marxar amb Laemmle junior a Hollywood, on "supervisarà" la nova producció americana en vistes a la distribució a França. Els diaris americans remarquen que per aquest treball excepcional s'ha escollit el senyor Friedland, que precisament no parla el francès ni l'anglès.

★ "La rue sans nom", el film de Pierre Chenal, s'ha projectat ja en un cinema especialitzat de Londres, en la seva versió original.

★ Esther Ralston s'ha divorciat del director Webb Frey.

★ Glòria Swanson està a punt de divorciar-se del seu darrer marit Michael Farmer.

★ A França la rifa comença a al·lavorir el cinema. Al director Max de Vaucorbeil li han tocat 500.000 francs, i a l'operador Ted Pahley, un milió.

★ Magda Scheneider, la intèrpret de "Liebkei", s'ha casat amb l'artista alemany Wolf Albach Retty, que no la fa gaires mesos ha actuat amb ella en un film.

★ Per primera vegada les dones turques apareixeran al llenc en un film rodat a Estambul sobre la Turquia d'ahir i d'avui.

★ A Polònia s'ha presentat una pel·lícula nacional de dibuixos animats representant les aventures de Faust Twardowski.

★ En vista del poc benefici que produeixen els films hiliarians comparats amb les produccions estrangeres, sembla que a Alemanya s'ha decidit deixar córrer la producció de films polítics.

★ Goffredo Alessandrini rodarà a Itàlia "Seconda B", d'assumpte semblant al de "Noies d'uniforme".

★ Es parla de la tornada de Francesca Bertini al llenc en un film que es rodarà a Itàlia, "Odette", i que en temps del cinema mut és féu a França.

★ Umberto Meluati és l'intèrpret de "Casats avui!", basat en el cèlebre viatge de noces publicitari d'Itàlia.

★ Leïota da Barros prepara a Portugal "Balada da Coimbra".

★ Aileen Marson, estel cinematogràfica, ha estat contractada per la British Lion. Aquesta actriu parla el francès, l'alemany, l'italià, el grec i l'àrab.

★ El "casting-director" — l'encarregat de cercar els intèrprets per als arguments que li presenten — de R. K. O., ha fet un descobriment. Es tracta d'una noia de divuit anys, ja ha canviat el seu nom i és diu Marjorie Brandford. La descobri en un film nudista en el qual actuava d'extra. Naturalment, les seves properes actuacions seran amb més roba. És la primera vegada en la història del cinema que, per a poder actuar, una artista es vesteixi.

★ Del capítol d'extravagàncies de Hollywood. Una de les darreres, que s'atribueix a Carole Lombard, recentment divorciada de William Powell. Com de costum, aquesta artista donà una festa a casa seva, amb l'única diferència que la sala havia estat

tany a la segona categoria de la secció A. Representarà: "La mecanògrafa màrtir", de Lluís Capdevila (imposada) i el primer acte de "El neguit de les ombres", d'Enric Lluellès (lliure elecció).

Estudi d'Art Dramàtica, de Molins de Rei. La dirigeix Josep Cariteu i Millel. Pertany a la categoria "Excel·lència". Representarà: "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (imposada), i "La Verge del Mar", de Santiago Rossinyol (lliure elecció).

Secció Dramàtica de l'Ateneu Pi i Margall, de la Bisbal. Es dirigeix per Antoni Curnols i Toralles. Pertany a la segona categoria de la secció A. Representarà: "La mecanògrafa màrtir", de Lluís Capdevila (imposada), i "Els qui mai no s'aturen", de Ramon Vinyes (lliure elecció).

Hi ha moltes més companyies inscrites, el nom de les quals i les obres que representaran anirem publicant.

Els directors o representants de companyies que vulguin inscriure-les al concurs, són pregats d'adreçar-se al secretari de la F. C. de S. T. A., Claudi Fernández, Viladomat, 74, Barcelona.

transformada en una sala d'hospital, amb la corresponent olor, dels desinfectants. Al cap d'una estona el major dom, vestit d'infermer, anuncià que el sopar estava servit. El menjador s'havia convertit en una sala d'operacions, i presidia la taula un esquelet. Els coberts foren substituïts per bisturis i tisores finíssimes; els tovallons eren rotllos de benes i els guants i begudes foren servits en plates de cirurgia.

★ Sam Goldwyn ha produït "Nana", en la qual veiem l'actriu russa Anna Sten, Goldwyn portà a Nova York la primera còpia, i següent una tradició moscovita (?) la va fer benedir en una església russa per un bisbe ortodox. Resulta divertit, si recordem el tema de l'obra de Zola.

★ No sabem si és degut a les mesures que referent als sous dels actors cinematogràfics ha pres Roosevelt, que Al Jolson, que recordem d'un dels primers films sonors, actuarà en un dels programes que setmanalment dona cobrant 125 dòlars per minut, que són 7.500 dòlars cada vegada. Temem que Roosevelt haurà de fer el mateix en el cinema que en la ràdio.

★ Lilian Harvey, l'artista alemanya que actualment es troba a Hollywood, té intrigats els periodistes cinematogràfics d'allí, que no poden esbrinar si està realment casada amb l'actor alemany Willy Fritsch, amb el qual Lilian ha interpretat diversos films produïts a Berlín per la Ufa. Una revista cinematogràfica americana assegura que des de l'any 1930 que estan casats, i per més detalls explica que anaren a passar la seva lluna de mel a Barcelona.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ Al Coliseum ens presenten la delicada comèdia de costums americans "Alias la condesa", film en el qual, per primera vegada, apareix, en qualitat d'estrella, aquesta actriu de caràcter anomenada Alison Skipworth, prou coneguda del nostre públic pels seus recents èxits en "El cantar de los cantares" i "Si yo tuviera un millón", secundada per un dels estrelles del dit film, per George Raft, i pel seu protagonista Richard Bennett, i alguns artistes d'anomenada. En el paper d'aventurera experimentada que interpreta Alison Skipworth és la gala del més sa humorisme americà i comicitat.

"Cocktail Musical" és una comèdia filmada d'acord amb les modernes orientacions en matèria de tècnica espectacular. La seva recent estrena als principals cinemes d'Europa i Amèrica, on encara continua en cartell, ha estat un èxit que permet assegurar aquí la seva repetició.

En "Cocktail Musical" intervien Allen, Jack Oakie, Skeets Gallagher, Harry Green, Ned Sparks, Grace Bradley i altres actors famosos que acompanyen Bing Crosby en "Cocktail Musical", asseguren que aquest és un bon company de treball. No pensa així, no obstant, el director del dit film, Edward Sutherland, perquè obligat a viatjar els constants i freqüents desplaçaments de cambres i focus, no podia prestar atenció a les cançons que Bing cantava als intermedis, la qual cosa el molestava d'allò més, ja que Sutherland és un fervent devot de la música ale-

Llegiu LA PUBLICITAT

Propaguen-la!

Govern que amb els obrers un
lingü: compassió i generositat.

Es necessari reformar el Par-
lament. Actualment el Parla-
ment és incapaç per a la tasca
que li està encomanada. Cal fer-
lo més eficaç; que no sigui con-
ara una institució de pel·lisses
de pel·lia política girant l'esque-
na a totes les necessitats dels
país.

Una altra tasca que ha de fer
aquest Govern, és una obra d'or-
dre públic; però no ha de fer-
la amb paraules, i això que valia
dir potser fereixi algunes oïes.
Cal fer una política d'ordre pú-
blic, perquè es faci suprimir
reprimint el desordre del carrer
però no n'hi ha prou; ha d'èsser

Innecessari, perquè quan a la plaça pública apareix la força, és que s'ha perdut l'autoritat. Cal una política d'ordre públic preventiva. Jo sé bé que l'Estat no pot aparèixer impossible quan les milícies d'alguns grups polítics es preparen a sortir al carrer, pensant que arribarà l'instat en què pugui canviar-se i transformar-se l'Estat.

Volem també que l'obra que ha de realitzar el Govern sigui una obra que s'inspiri en la Constitució. Volem que es reformin alguns preceptes constitucionals, però mentre estigui vigent la Constitució, cal respectar-la. La rebel·lia de carrer entaula una lluita a mort, però un Govern deslleial que envileixi i desprestigi el règim i el país... (Grans aplaudiments que priven d'oír el final del paràgraf.)

Volem que mentre la República no estigui consolidada, mentre hi hagi el fantasma d'una dictadura obrera, mentre tinguem aquells records de la monarquia, nosaltres no hem de persistir en l'obra nefanda, criminal i fratricida d'estar desunits. (Molt bé, molt bé.)

En una obra d'aquests propòsits, ¿podem coincidir els partits republicans? (Moltes veus Sí, sí.) Jo també crec que sí, perquè cal rescatar la República de les tutes a què està sotmesa.

El partit radical ocuparà en aquests un lloc d'honor, el que tenim, el lloc primari i legítim. Crec que en aquests discursos ho deixo clar, però sensillament dues coses: claredat i probitat; probitat en la conducta i, per tant, claredat. Pensament clar, el meu, Mans netes, les que ací tenim.

Avui comença el mes d'abril, més sagrat per a l'esperança republicana; sagrat més que ve a coincidir amb la República i amb Espanya. En aquest mes d'abril forgem nous destins que ens portin a la glòria i a l'apoteosi. En acabar el seu discurs, el senyor Martínez Barrio ha estat llargament aplaudit. Els senyors Lara, Torres Campaña i altres personalitats l'han felicitat.

Després ha estat comentat el discurs, predominant el criteri que el senyor Martínez Barrio recollirà l'esperit esquerrà del partit i que en un termini immediat donarà els seus fruits.

S'HAN EVADIT NOU DETINGUTS DE LA PRESO DE GRANADA

Granada, 2. — De la Preso Provincial del carrer de Concepción Arenal s'han escapolat nou presos delinqüents per delictes socials.

El director ha manifestat que quan l'oficial de guàrdia feia el recorregut a les tres de la matinada, observà que estava violentada la porta del taller d'ebenisteria. Els evadits obriren en aquest taller un gran forat, pel qual sortiren al carrer. Han deixat un paper escrit en el qual diuen que no es distinguen per la seva fugida, perquè estaven disconformes amb el règim penitenciari d'aquest establiment.

LA FUSIÓ DELS PARTITS D'ESQUERRA HA PRODÛT EXCEL·LENT IMPRESSIÓ

Madrid, 2. — Hem parlat amb diverses personalitats dels partits que avui s'han fusionat, les quals s'han mostrat entusiasmes pel caire que pren des d'avui la política republicana. Tots ells es mostren, encara, esperançosos que tots els republicans avui escampats s'agruparan en el partit que acaba de néixer.

Demà es reunirà el Comitè Nacional per acordar la línia general d'una intensa campanya de propaganda que immediatament es desenvoluparà per totes les províncies espanyoles.

El Consell Nacional, complint els acords adoptats en l'assemblea i que es reflecteixen en la declaració política aprovada avui, es dirigirà probablement als altres organismes d'esquerra republicana, invitant-los a sumar-se a aquest moviment.

Entre alguns socialistes destacats que conegueren el discurs del Sr. Azorín i les actuacions de l'assemblea, han manifestat que els havia causat bona impressió. Creuen que és molt convenient la formació d'un gran nucli d'esquerra republicana que pugui realitzar una tasca social sense suspicàcies entre els molts republicans esquerristes que hi ha al país.

ANGINES
RONQUERA
REFREDATS
GRIP
I EN TEMPS D'EPIDEMIA
PASTILLES DE
FORMOSOL
FARMACIA NACIONAL

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Darrera hora

DE BARCELONA

INTENT DE SUICIDI

Ami passada, fou auxiliat al dispensari de les Cases Consistorials un individu anomenat René N. Sanjurjo, que sofria intoxicació de pronòstic greu. Encara que no fou possible de prendre-li declaració, la impressió que es té del fet és que l'esmentat individu ingerí el líquid que li produí la intoxicació amb el propòsit de suïcidar-se.

DE L'ESTRANGER

LA SITUACIÓ A XINA

Xang-Hai, 2. — De l'Agència Indo Pacífic.

Comuniquen de Nankín que el ministre de Finances, contestant una pregunta que li ha estat feta a la Cambra de Comerç xinesa, ha desmentit categòricament el rumor que ha circulat, segons el qual el Govern es proposava minvar la proporció d'argent del dòlar xinès.

L'Agència Indo Pacífic comunica que les bandes del general rebel Kuen Tang, que havien enviat la ciutat de Xin Tao, han estat batudes per les forces governamentals, i obligades a emprendre la retirada.

LA CONSTITUCIÓ DE LA FUTURA CAMBRA ARGENTINA

Buenos Aires, 2. — Continuen els escrutinis de les eleccions municipals i nacionals que encara estan pendents.

Pel que afecta la província de Buenos Aires s'ha començat ja el corresponent a l'elecció provincial i al plebiscit per a la reforma de la Constitució.

La futura Cambra nacional estarà integrada per 158 diputats, dels quals 67 pertanyen a partits de dreta.

Les esquerres comptaran amb 60 diputats, i els censyrists amb 31.

LA JORNADA DE SET HORES A LA INDUSTRIA DELS CARBONS

Washington, 2. — El general Johnson, director de la N. I. R. A., ha aprovat el principi de la jornada de set hores per a tota la indústria de carbons i bituminosos.

EX-COMBATENTS FRANCOSOS A ROMA

Roma, 2. — Un grup de la Unió Federal d'antics combatents francesos, presidits pels senyors Brounisme i Mirauchaux, han arribat a aquesta capital.

Els expedicionaris, que ascendeixen a 500, han estat rebuts a l'estació per una Delegació de mutilats i antics combatents italians, i immediatament s'han dirigit a la tomba del soldat desconegut, on han dipositat una gran corona de flors.

Després s'han traslladat al Capitoli i seguidament, precedits de banderes franceses i senyeres de diverses Associacions italianes, s'han dirigit al Coliseu.

Després s'han traslladat al Capitoli i seguidament, precedits de banderes franceses i senyeres de diverses Associacions italianes, s'han dirigit al Coliseu.

Després s'han traslladat al Capitoli i seguidament, precedits de banderes franceses i senyeres de diverses Associacions italianes, s'han dirigit al Coliseu.

LA CANONITZACIÓ DE DOM BOSCO

Ciutat del Vaticà, 1. — Aquest matí s'ha efectuat a la basílica de Sant Pere la solenne cerimònia de canonització de Dom Bosco, fundador de l'Orde dels Salesians.

Es calcula que hi han assistit més de 300 mil persones, més de la meitat peregrins o excursionistes que havien arribat a Roma amb aquest exclusiu objecte.

Des de les primeres hores de la matinal la plaça de Fontenella era plena de públic. Amb motiu de la canonització ha tingut lloc la solenne processó pontifícia que sortí per l'anomenada Porta de Bronze i entrà al temple per la porta principal. Al pas del sant pare l'entusiasme popular s'ha desbordat, fent-lo objecte de grans aclamacions.

Han assistit a les cerimònies, ultra l'hereu de la corona d'Itàlia, els reis de Siam, nombrosos ex-prínceps espanyols, alemanys i austríacs, així com les famílies del sant pare i del canonitzat Dom Bosco, cos diplomàtic i nombrosos caps del Feix.

Després de la santificació, la Capella Sixtina ha cantat la missa i el Te Deum de Perosi. El sant pare des del balcó exterior ha beneït "urbis et orbis", i a pesar que poc abans havia començat a ploure, la multitud s'ha afeïllat per

L'absolució, pel Tribunal d'Urgència de Josep Barriendos

Els altres processats, condemnats a dos anys i vuit mesos

En el fet jutjat, hi havia pres part Rafel Arnau, el cadàver del qual es trobà després cremat

(Ve de la primera pàgina)

Entre ells, l'agent de vigilància, alumne de l'Escola de Policia de la Generalitat, que va sostenir el tiroteig amb els sabotejadors. Va reconèixer alguns dels processats com els que formaven el grup; principalment Barriendos, sobre el qual digué que era el que portava la garrafa.

Contestava les preguntes que li feia el fiscal senyor Garcia Valdecasas en castellà, i les del defensor en català. El president del Tribunal, que ho era el senyor Fernández Peña, li va fer present que si contestava en castellà les preguntes que li eren fetes en aquest idioma, podria fer-ho a totes les preguntes que li eren adreçades. L'agent li contestà que responia en l'idioma que li feien les preguntes, i afegí que tenia dret a fer-ho indistintament en tots dos.

Després declararen Joan Coliba, llogater de la casa del carrer de l'Aurora, el qual digué que Granoer anà a viure a casa seva els dies 23 o 24 de febrer, i afegí que no sabia si treballava o no. Després ho va fer Emili Serrat, de tretze anys, fill de la llogatera del carrer de Cabanyes, la qual va reconèixer Pasqual com a un dels individus que anaven a casa seva a recollir el maletí propietat d'Arnau.

Després d'aquestes declaracions es suspengué la vista per cinc minuts, per tal de donar temps al fiscal a què modificàs les conclusions.

En reprendre's, informaren el fiscal i els defensors.

El fiscal senyor Garcia Valdecasas, el qual feu un informe minuciós encaminat a demostrar la culpabilitat dels processats, digué que aquesta apareixia palesa, a través de les coincidències que es notaven en les seves declaracions. Explicà els antecedents del fet, i negà

que rebia la benedicció papal, repetint-se les aclamacions i les demostracions d'entusiasme vers el sant pare.

A Xile :: :: :: :: ::

Santiago de Xile, 2. — Amb motiu de la canonització de Dom Bosco, les autoritats eclesiàstiques de Santiago han celebrat a la catedral una cerimònia especial, en la qual han participat els alts dignataris de l'Església i algunes personalitats del Govern.

La cerimònia ha tingut lloc al Districte de Magallanes, que és un dels llocs més influents per les doctrines eclesiàstiques afectes a Roma.

El president, senyor Alexandre, ha enviat una carta al bisbe adreçant-se a l'homenatge i fent saber que com a prova de gratitud pels grans serveis de Dom Bosco el Govern xilè havia decidit ordenar al ministre d'Instrucció Pública que les idees del nou sant fossin inculcades als infants que assisteixen a les escoles públiques de la nació.

La cerimònia s'ha celebrat amb tot ordre, i han estat pronunciats nombrosos discursos relatius a la vida de Dom Bosco i a les seves ensenyances.

GUY MOLL GUANYA EL GRAN PREMI AUTOMOBIL

Mónaco, 2. — El Gran Premi Automobil ha estat guanyat pel corredor Guy Moll, que ha cobert els 118 quilòmetres del recorregut en 3 hores, 31 minuts, 31 segons i dos cinquès, a una velocitat mitjana horària de 90,192 quilòmetres.

El corredor francès Cherone, que havia dit avantatge durant tota la cursa, quan es trobava en la seixanta-seixena volta al circuit, i havia aconseguit una velocitat mitjana de 91,622 quilòmetres, topà amb una muralla de sacs d'arena que protegia una part del circuit.

A causa d'aquest accident, Cherone s'ha classificat en segon lloc, seguit del corredor Dreyfus.

ELECTROCUTADA EN EL MOMENT D'ANAR-SE A CASAR

Sao Paulo, 2. — Ha causat gran impressió en aquesta capital la notícia de la tràgica mort de la filla del líder liberal, doctor Assis Brasil, la qual morí per haver estat tocada per una guspira elèctrica en el moment que anava a contranoe ntroni amb el fill del coronel Assis.

Algunes persones que es trobaven prou de l'altre resultat lesionades.

En ésser coneguda la notícia de la mort de la senyoreta Assis es produí gran confusió entre les nombroses persones que havien acudit a l'Església per tal de presenciar el casament.

MODIFICACIONS EN EL GOVERN JAPONES

Tòquio, 2. — El primer ministre japonès ha conferenciat aquest matí amb el Dèg dels Homes d'Estat del Japó. Sembla que aquest darrer insistí prop del primer ministre perquè continuï al davant de l'actual Govern del país, ja que creu que la tasca més urgent del Govern és nomenar el titular de la cartera d'Instrucció Pública, que exercia el Sr. Saito. — Pels cercles de la capital hom creu que amb motiu del nomenament del titular d'Instrucció Pública es modificarà el si de l'actual Govern nipó.

que s'haguessin fet coaccions contra els processats. També féu remarcar les proves que es despreuen de la desaparició del maletí d'Arnau. Parlà de l'actuació de l'organització de certs grups, i la condemnà. Acabà demanant un veredict de acord amb les conclusions que tenia presentades, que són les següents: delict d'atemptat a l'autoritat, ultra les altres penes de vuit mesos i vuit dies de presó major.

Els lletrats protestaren que no s'hagués suspès el judici per malaltia del senyor Sanblancat i que s'hagués hagut de fer càrrec de la defensa sense haver tingut temps d'estudiar el sumari. Es produïren alguns incidents, en els quals intervingué el públic, i aleshores el president amenaçà amb fer desallotjar el local.

Els defensors senyors Median i Viardell negaren que els seus clients haguessin pres part en el fet.

El senyor Fernández Ros llegí sentències del Tribunal Suprem definit el delict d'atemptat a l'autoritat, i discutí que aquest existís en el fet.

Vista la causa, el Tribunal dictà els següents fallos: Absolut lliurement Josep Barriendos Barriendos; absolut tots els processats del delict d'atemptat a l'autoritat; condemnant Josep Granoer, Valeri Cardona i Pau Pascual a quatre mesos i a un dia pel delict d'incendi frustrat, a quatre mesos pel delict de coaccions, ultra la sanció de 250 pessetes, i dos anys de presó per tinença il·lícita d'armes de foc.

LA IMPRESSIÓ DEL FALL AL PALAU DE JUSTICIA I A LA COMISSARIA GENERAL

Tant als corredors del Palau de Justícia, com als de la Comissaria general d'Ordre Públic, els comentaris al fall del Tribunal d'Urgència demostren que ha produït una impressió molt desagradable.

Els comentaris més apassionats els ha provocat l'absolució del principal inculpat, Barriendos.

Ha estat un moment d'emoció aquell en el qual l'agent de policia ha acusat energèmicament, sense titubeig, l'individu Barriendos d'ésser el cap de la banda i d'ésser el que portava la garrafa amb un líquid inflamable. L'individu Barriendos ha negat tota participació en el fet i, en ésser-li recordat que en el sumari constaven declaracions seves en les quals reconeixia una activa participació personal, afegí que aquestes confessions li havien estat arrencades per la força.

Quan hem saludat a la Comissaria general d'Ordre Públic l'agent de policia de la Generalitat, que ha declarat com a testimoni, difícilment podia contenir la seva indignació.

"Es d'aquelles coses — ess ha dit — que no puc comprendre, que no vull comprendre. ¿O és que jo no conec el Barriendos? ¿Es que no sé el que és una garrafa?"

Pels corredors de la Comissaria general d'Ordre Públic hi ha a les non del vespre, una animació extraordinària. Es l'hora dels reports de la policia dels agents, dels comissaris.

El comentari del dia és, naturalment, l'absolució del Barriendos. Els agents que van prendre part en la detenció de la colla, van d'un grup a l'altre.

El senyor Tarragona, simpàtic, enfeïnat, es mostra ple d'indignació. Diu: "Impossible! No puc agübar a creure que Barriendos hagi estat absolut lliurement. Ací tenim l'expedient amb les declaracions. No ho entenc no ho entenc..."

El senyor Tarragona ens fa un resum de les declaracions de Barriendos i dels altres processats. Els declaren autors del fet. Salament troben un atenuant: diuen que hi van anar obligats, coaccionats.

Els passadissos del Palau de Justícia fan molt comentat l'actitud del president del Tribunal senyor Jovino Fernández Peña en voler obligar l'agent de policia de la Generalitat de Catalunya a què s'expressés en llengua castellana, malgrat que hom li hagués adreçat les preguntes en llengua catalana. Fou comentat molt favorablement l'actitud de l'esmentat agent de policia en replicar-li, respectuosament, però amb energia, que la llei l'autoritzava a fer ús indistintament del català o del castellà.

Algunes remarcaven que el president del Tribunal senyor Jovino Fernández Peña, és el mateix que temps enrera va processar l'actual conseller d'Economia i Agricultura, senyor Comorera i que va motivar la votació de la llei d'immunitat al Parlament Català, per als diputats de Catalunya. El senyor Jovino estima Catalunya i els seus homes.

— Amb assistència molt nombrosa

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS

Venciment 1.er d'abril

OAMBRA QUIRASSADA

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor

CAIXES DE LLOQUEN

Compartiments des de 22 pessetes anuals

Es pot visitar tots els dies feiners, de 9 a 1 i de 3'30 a 6

Comarques catalanes

QUESTIONS LOCALS

El focus de perill de Sant Adrià

La República, règim de tots i per a tots, entrà a les nostres terres per desfer privilegis i reconèixer els drets de cadascun.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla. La República entrà per portar a cap aquesta comesa, però, dissortadament, encara no es troba de ple en aquest pla.

tingué efecte abir la inauguració de l'exposició organitzada pel Patronat Municipal de Turisme de fotografies d'art, que es refereixen a la Tarr

BARCELONA AL DIA

Cursos i Conferències

XII CONGRES INTERNACIONAL DE TEOSOFIA

Conferència del Dr. C. Jinarajadasa

Dimenge al matí, en la sessió celebrada pel XII Congrés Internacional de la Societat Teosòfica a Europa, que, com és sabut, té lloc al Palau de Projeccions de Montjuïc, el doctor Jinarajadasa donà la primera de les conferències que té anunciades a la nostra ciutat. El tema fou "El destí dels pobles llatins".

L'illustre hoste començà referint-se a un sonet que havia dit a Puerto Rico durant un viatge.

Es freqüent de pensar que Don Joan és home sensual i sense escrúpols, que Don Quixot és un cavaller il·lunat i Sancho Pança un bufó divertit. Aquests, però—diu el conferenciant—, no poden ésser els únics aspectes del caràcter llatí, sense altres virtuts que el compensin. No. Aquests homes tenen també llurs virtuts. En Don Joan hi ha una extrema sensibilitat envers la bellesa representada per la dona; en Don Quixot, un desig abrandat de servir els seus semblants; en Sancho Pança, un gran sentit pràctic; és l'home que vol estar segur que toca de peus a terra abans de llançar-se a volar cap al cel.

Aquests tres símbols humans, units en un home sol, no creieu que formarien un bell exemplar de la raça humana? Doncs aquest pot ésser el tipus de la futura raça hispano-americana.

En aquesta situació del món, els pobles llatins, europeus i americans, han de desenvolupar un gran paper. El seu futur extedirà en brillantor tot el que han aconseguit els pobles d'Europa.

En els pobles ibero-americans hom troba una reencarnació de la raça llatina. Hi ha dos elements sorprenents: el més important és la influència de sang índia en els pobles conquerits; l'encruentament de races entre indis i espanyols i portuguesos ha donat al caràcter llatí un element de força i de resistència, de perseverança que mancava en els conqueridors que destruïren la seva cultura.

La barreja de sang negra dona a la raça una condició de sensibilitat al sentiment que és un factor important en el destí de la raça. Per no haver menyspreat la sang negra, hi ha avui a l'Amèrica llatina un concepte de la fraternitat que demostra que aquest ideal ja ha estat realitzat en part en algunes nacions.

Així com als Estats Units la barreja de pobles del nord produeix la raça nord-americana, a l'Amèrica del Sud és efectuada la barreja de races mediterrànies, i, a més, bascos, sirians, turcs i japonesos. En aquest gresol és formada la setena sub-raça de la raça ària. Aquesta recollirà l'antorxa de Grècia.

Es difícil d'imaginar el futur del Brasil, per exemple; avui amb quaranta milions d'habitants en una terra que pot mantenir-se quatre-cents. Hi ha un factor, però, que ja és evident, i és que a Sud-Amèrica, potser per aquesta barreja de races, existeix un sentit de fraternitat entre races que hom no troba en cap altra part del món, i que dona la garantia que la raça futura no coneixerà l'imperialisme ni l'odi de races.

Jo veig que el destí de la raça llatina és sintetitzar tots els coneixements per intuïcions brillants. La seva tasca és prendre l'antorxa de Grècia.

El gran do dels pobles llatins serà el mostrar on és la veritat, i que l'individu haurà de trobar-la com a gran síntesi del seu geni creador.

Però he de dir-vos—afegeix—que hi ha un fet que tancà el pas a aquest gran destí. És l'actitud desoladora dels homes llatins envers la dona. L'han convertida en una nina, en una joguina, en un camp d'experiència.

Centres oficials

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Avui, a les dotze del migdia, el Cos de Vigilància de Barcelona parlant a l'Estat obsequiarà amb un banquet, al Restaurant Patria, els agents senyors Quintela, Ciges, Cobos, Ambrós López, Rodríguez Tejada i Porras, pel seu comportament amb molts de la detenció dels atracadors.

* El senyor Josep Palau, propietari d'una fàbrica d'objectes per a reclam, que està instal·lada al carrer de la Diputació, número 273, va denunciar a la policia que pels voltants d'aquella hi havia uns desconeguts que li inspiraven sospites. Hi acudí un camioneta de guàrdies d'assalt, i detingué tres individus als quals no els foren trobades armes. Sembla que es tracta de tres lladregots.

* El senyor Josep Palau, propietari d'una fàbrica d'objectes per a reclam, que està instal·lada al carrer de la Diputació, número 273, va denunciar a la policia que pels voltants d'aquella hi havia uns desconeguts que li inspiraven sospites. Hi acudí un camioneta de guàrdies d'assalt, i detingué tres individus als quals no els foren trobades armes. Sembla que es tracta de tres lladregots.

ATENEU BARCELONÈS

Cursos de taquigrafia catalana

A primers d'abril començaran nous cursos de taquigrafia catalana. Farnés, revisada per l'Institut d'Estudis Catalans, a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6). Per a les inscripcions de matrícula, tant per als nous cursos com per als d'homografia, cal dirigir-se al local de classes del dit Ateneu tots els dimarts, dimecres i divendres, de les set a les vuit de la vetlla.

PER A AVUI

Institució Cultural Pedagògica (Balmes, 292). — A les 19, conferència pel doctor Miravittles. Tema: "El brillant".

Societat de Cirurgia de Catalunya. A les 19,30, i a l'estatge social (Casal del Metge), sessió científica sota el següent ordre: I. Comunicació del doctor Ricard Canals i Mayner, sobre "Meningitis aguda sense traumatisme previ". II. Comunicació del doctor Jaume Pi i Figueras, sobre "Un cas de coelocistitis gangrenosa amb peritonitis difusa en nen coelocistectomia. Guarniment".

Unió Democràtica de Catalunya. — A les 19,30, el senyor F. Maspons i Anglès donarà la tercera lliçó del curs de Dret Català, que havia començat el mes passat.

Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts. — A les 19,30, al saló de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi (edifici de Llotja), obertura del segon cicle de conferències, pel senyor Ventura Gassol, conseller de Cultura de la Generalitat.

Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia (Rambal del Prat, 2). — A les 20, primera lliçó d'educació moral, a càrrec del conseller Joaquim Barri, adreçada als vallets del Casal.

Ateneu Enciclopèdic Popular. — A les 20, començament del cicle científic organitzat per aquesta entitat, amb el curs "Estat actual de l'endocrinologia", que anirà a càrrec del catedràtic de la Facultat de Medicina senyor Leandre Cervera.

Aquest curs, com tots els que formen part del cicle, constarà de dues conferències d'exposició i una sessió dedicada a preguntes i objeccions, i tindrà lloc avui, dimarts, i dijous i dissabte vinent.

Agrupació Catalans d'Amèrica. — A les 22, conferència pel senyor Josep Canudas. Tema: "L'aviació a Catalunya".

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Centres oficials

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Avui, a les dotze del migdia, el Cos de Vigilància de Barcelona parlant a l'Estat obsequiarà amb un banquet, al Restaurant Patria, els agents senyors Quintela, Ciges, Cobos, Ambrós López, Rodríguez Tejada i Porras, pel seu comportament amb molts de la detenció dels atracadors.

* El senyor Josep Palau, propietari d'una fàbrica d'objectes per a reclam, que està instal·lada al carrer de la Diputació, número 273, va denunciar a la policia que pels voltants d'aquella hi havia uns desconeguts que li inspiraven sospites. Hi acudí un camioneta de guàrdies d'assalt, i detingué tres individus als quals no els foren trobades armes. Sembla que es tracta de tres lladregots.

* El senyor Josep Palau, propietari d'una fàbrica d'objectes per a reclam, que està instal·lada al carrer de la Diputació, número 273, va denunciar a la policia que pels voltants d'aquella hi havia uns desconeguts que li inspiraven sospites. Hi acudí un camioneta de guàrdies d'assalt, i detingué tres individus als quals no els foren trobades armes. Sembla que es tracta de tres lladregots.

ATENEU BARCELONÈS

Cursos de taquigrafia catalana

A primers d'abril començaran nous cursos de taquigrafia catalana. Farnés, revisada per l'Institut d'Estudis Catalans, a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6). Per a les inscripcions de matrícula, tant per als nous cursos com per als d'homografia, cal dirigir-se al local de classes del dit Ateneu tots els dimarts, dimecres i divendres, de les set a les vuit de la vetlla.

PER A AVUI

Institució Cultural Pedagògica (Balmes, 292). — A les 19, conferència pel doctor Miravittles. Tema: "El brillant".

Societat de Cirurgia de Catalunya. A les 19,30, i a l'estatge social (Casal del Metge), sessió científica sota el següent ordre: I. Comunicació del doctor Ricard Canals i Mayner, sobre "Meningitis aguda sense traumatisme previ". II. Comunicació del doctor Jaume Pi i Figueras, sobre "Un cas de coelocistitis gangrenosa amb peritonitis difusa en nen coelocistectomia. Guarniment".

Unió Democràtica de Catalunya. — A les 19,30, el senyor F. Maspons i Anglès donarà la tercera lliçó del curs de Dret Català, que havia començat el mes passat.

Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts. — A les 19,30, al saló de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi (edifici de Llotja), obertura del segon cicle de conferències, pel senyor Ventura Gassol, conseller de Cultura de la Generalitat.

Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia (Rambal del Prat, 2). — A les 20, primera lliçó d'educació moral, a càrrec del conseller Joaquim Barri, adreçada als vallets del Casal.

Ateneu Enciclopèdic Popular. — A les 20, començament del cicle científic organitzat per aquesta entitat, amb el curs "Estat actual de l'endocrinologia", que anirà a càrrec del catedràtic de la Facultat de Medicina senyor Leandre Cervera.

Aquest curs, com tots els que formen part del cicle, constarà de dues conferències d'exposició i una sessió dedicada a preguntes i objeccions, i tindrà lloc avui, dimarts, i dijous i dissabte vinent.

Agrupació Catalans d'Amèrica. — A les 22, conferència pel senyor Josep Canudas. Tema: "L'aviació a Catalunya".

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

noú i meravellós tònic reconstituent. En farmàcies: ptes. 5 i fins 10, per correu: 6 ptes. Dirigiu-vos al Laboratori Torrec-Aroca, Trafalgar, 14, Madrid.

Debitat general, inapetència, desgast físic i nerviós, es curen amb la

ACERINA

Servici Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA

2 D'ABRIL DE 1934

Permeteix el règim de baixes pressions a la mitat meridional d'Europa, i determina temps variable i plujós a la Península Ibèrica, a França i a Itàlia, així com també a gran part del nord d'Àfrica.

Des de l'Europa central fins a les illes Britàniques dominen pressions altes, però s'han establert vents de llevant que han produït un notable descens de la temperatura.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

En conjunt el temps de variable i es registren pluges isolades a les comarques de Girona i Barcelona, i domina el núvol a Tarragona.

Les màximes pluges registrades en les darreres 24 hores han tingut lloc a Ribes i a Puigcorbà, amb 17 litres per metre quadrat.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

lingüat pels veïns que acudiren tot seguit. L'altre pogué fer-se escapolir. El detingut i la seva arma foren posats a disposició del jutjat de guàrdia. Digué anomenar-se "Josep Gómez i Mata, i ingressà als calabossos del Palau de Justícia.

— Al carrer d'Aragó, al costat del pont del ferrocarril del carrer de Marina, fou trobat, completament destruït, el cadàver d'un home que hom suposa és Martí Campas Izquierdo, de vint-i-cinc anys. Hom ignora si es tracta d'un accident o d'un suïcid.

— A bord del vaixell "Uruguay", van barallar-se els reclusos Antoni Vives i Valerià Juan Juan.

El segon, amb un ganivet que li fou ocupat, inferí al seu contrincant diverses ferides a la cuixa esquerra, de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

— Pasqual Peret i Cantarell, de 14 anys, domiciliat al carrer del Gasolmetre, núm. 42 (L'Hospitalet), al moll de Barcelona s'enfrenava a pujar als topalls dels trens que passaven per allí, i una de les vegades va produir-se l'afixament de dos dits de la mà dreta amb probable fractura de les falanxes. El ferit fou curat a la Casa de Socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

NOTICIES SOLTES

ELS ESPORTS

TENIS

Notes i comentaris

Estem en vigílies d'esdeveniments tennístics d'importància. El matx Wiener Park - Barcelona L. T. C. que podria justament ésser batejat amb el nom de matx Austria - Catalunya, tindrà (així cal esperar-ho) ressonància mundial i concentrarà la llum dels projectors internacionals damunt les raquetes catalanes, una mica oblidades degut a llur inactivitat.

Cal prevenir que el nostre Maier, sobretot, posarà de la seva part tot l'entusiasme i tota la seva tècnica avui ja en un grau de maduresa notable, per tal de concretar en xifres la seva justa valor. Seria imperdonable que un jugador de la seva categoria desaprofités aquesta magnífica oportunitat per a situar-se definitivament davant raquetes de gran talla i, de passada, negligís una avinentesa favorable per a reivindicar el tenis català, que tindrà un aixecament de tot d'un quant temps encà.

Conseguida la vàlua indiscutible de les raquetes del Wiener, seria potser excessiu esperar un resultat francament favorable als nostres colors.

No podem amagar el nostre parer, i ens hem de mostrar pessimistes en allò que respecta als resultats totals.

Avui, però, no vol dir que parcialment no puguem adjudicar-nos algun partit.

Hem vist jugar aquests darrers dies el nostre Sindreu, i hem de reconèixer que es troba magníficament preparat per a aquestes lluites que s'acosten. Vam veure'l actuar en dobles, i la nostra impressió fou excel·lent.

Esperem que els resultats donant la pista confirmaran el nostre vaticini i contribuiran a fomentar l'afició entre els allunyats dels "corts", en les exhibicions que es fan a continuació d'aquest "Wiener" - "Barcelona" que ja trobarà un ambient propici i serà seguit amb interès creixent.

El matx Wiener - Barcelona es jugarà els dies 7 i 8 d'abril. Cal recordar-ho.

La copa Butler és una de les proves d'hivern més importants de la Côte d'Azur, i encara que la desaparició prematura del seu fundador pugui disminuir-ne l'interès, no per això hom pot negar que serveixi per a situar els equips nacionals que se la disputen cada any.

La veritat és — i la Federació ohraria tantament desconfiant d'aquest estat de coses — que en l'actualitat hom s'interessa molt menys per les coses del tenis que uns quants anys enrere.

Es incontestable que hi ha tants jugadors ara com abans; potser n'hi ha més encara d'un quant temps ençà. Qui sap si la qualitat (promedi) és superior, però el gros públic no segueix pas amb aquell entusiasme antic les actuacions de les raquetes dels pistes.

Hem perdut el potencial publicitari que representaven les repetides victòries dels nostres camions.

HEM PERDUT LA COPA DAVIS.

I fins anem en camí de perdre el foc sagrat.

Em temo (tant de bon m'equivoqués) que els propers Campionats de França sobre terra ferma no arribaran, ni de lluny, a igualar en interès els precedents.

Seria, tanmateix, inútil entestar-se a negar que el tenis professional (la creixença del qual és evident) no desvia una gran part de l'interès dels públics mundials.

Cochet i Tilden, Pla i Vines poden enfrontar-se vint vegades seguides aquest hivern. Malgrat això, els resultats de les seves partides oferiran un més gros interès als públics internacionals que els de Crawford i Perry, els quals s'han acarat aquests darrers mesos tan sovint com a haguessin organitzat una tornada purament professional a través d'Australia.

Per què — em demano jo — ha de tenir més significació el setè Matx Cochet - Crawford que el setè Tilden - Cochet?

El tenis mundial com el tenis francès d'adorn. Per tal de desvetllar-lo cal que hom trobi quelcom de nou. "QUEL-COM DE NOU" hem dit. Aquest any com és EL TORNEIG ORERT. Forçament hi haurà d'aparèixer, si us plau per força un dia o altre...

Si és així, perquè no anem-hi de seguida?

Els directius de Wimbledon arrufen el nas?

Pitjor per a ells!

El seu interès, ara més que mai, no coincideix amb el nostre.

DE FRANÇA:

Calia esperar-ho... els homes francesos han caigut sense glòria sobre el parquet de les pistes cobertes de Nova York.

Borotra, segons sembla, pateix encara de la fractura que es va fer tot esquinçant.

Féret, potser per contagi (?) té també una cama en mal estat...

Quant a Boussus, tampoc mostra un perfecte estat físic.

Vaia... vaia... Per què cercar aquestes excuses? El tenis francès ha passat a segon pla. Vei-ho ací tot. Hom no pot ésser i haver estat.

Per a nosaltres, Bowdell, que va batre Borotra, és quasi un desconegut.

Mac Caillit, que va eliminar Féret, no és més que un gaire més fort.

En canvi és normal (així ho entenem nosaltres) que Boussus s'incliní davant Georges Lott.

Per contra, l'èxit de Merlin sobre Berkeley Bill és molt meritori.

Tots aquests resultats permeten de fixar les coses d'aquesta manera: és normal que un dels millors homes de França caigui davant un dels millors americans (matx Lott-Boussus) i es consideri com una victòria i no com el resultat de Merlin sobre Bell.

Féret i Borotra (encara bastant forts en els moments presents) són (així ho hem vist) susceptibles de fer-nos batre per no importa quin campió jove de bona classe capaç de posar tot el seu entusiasme en les seves actuacions.

El tenis francès va de baixa. La cosa no està bé. El bon moment ha passat.

El tenis francès té algunes "esperances", però de moment no veiem entre ells tantes coses que valguen la pena de ser revisades. La gran revisada que el tenis francès freu.

Per tot això, anem a veure sense cap mena de reticència, hom ha transmutat una molt oportunitat dedicada als nostres amics de l'altra banda dels Pirineus.

"La resignació és potser, en alguns casos, una virtut esportiva".

DIDIER-POULAIN, PESSIMISTA

Ej critic Didier-Poulain, francès, veu el panorama tennístic del seu país molt negre. En el seu darrer article "Le tennis en sommeil" exposa les seves idees, que considerem molt interessants i que ens plau de transcriure a continuació:

"La temporada no es presenta res fàgura. Els nostres jugadors estan baixos de forma. La copa Davis s'ha refugiat a Londres. Vet ací el tenis francès que s'adorm. S'adorm d'un son letàrgic.

A la final de la copa Butler, Menzel i Hecht acaben de batre Brugnol-Lenz. És un resultat catastròfic? Potser no, però és molt lluny de plauir-nos.

FRONTÓ NOVELTATS

AVUI, DIMARTS

Tarda, a les 4:

Gallarta II - Begoñés III

Chiquito Bilbao - Elorrio

Mt, a les 10:15:

Quintana IV - Perea

Gallarta III - Chiquito

Gallarta

Detalls per partells

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Avui, dimarts. Tarda, 4:15

RECALDE II - BASABE

contra

GABRIEL I - ULAOIA I

Mt, a les 10:15:

IBARLUCEA - GOMEZ

contra

GURUCAGA - CAZALIS II

El Torneig internacional de Pasqua

Tots els partits han estat guanyats pels nostres equips

Diuen que a diuuns continuaren els partits corresponents al Torneig Internacional de Pasqua.

Ils ací els resultats d'aquests dos dies:

1 d'abril:

Lyon-Barcelona L. T., 0 a 4.

Neuchatel-Polo J. C., 0 a 4.

Lyon-Terrassa (a Terrassa), 0 a 2.

2 d'abril:

Neuchatel-Universitari, 1 a 2.

Lyon-Polo J. C., 2 a 7.

Com pot veure's, els nostres equips han sortit d'una forma molt brillant de la competició, car ni un sol partit els ha estat advers.

Els equips estrangers, "Young Sprinters", de Neuchatel, i Lyon H. C. han evidenciat que no són mancats de qualitat, si bé els ha perjudicat l'haver de jugar en camp sec, ja que ells estan acostumats a jugar en camp d'herba.

Amb tot, el joc sempre fou bo per parts dels dos equips, en els quals hom pogué apreciar molt de conjunt en el Lyon i en canvi en el Neuchatel es destacaren algunes individualitats.

Ahí a la tarda van marxar els suïssos, i avui ho faran els francesos.

La composició dels equips que han actuat fou així:

Young Sprinters: Beguitt, Toffel segon, Legere, Estueck, Poncet, Bruer, Maier, Billeter, Bruppacker, Toffel I i Kilian.

Lyon H. C.: Teroli, Trachon, J. Palluy, A. Robin, E. Robin, Carrier, P. Dubois, P. Dubost, J. Dubost, Palluy i Cozon.

Els equips locals estaven formats com següent:

Barcelona: Rodríguez, Fortich, Bagunv, Pena, M. Anet, I. A. Anet, P. Fabregues, Lúria, Detrell i Ferrer.

Polo: Candevila, Kamman, Maier, Webb, Gracia, Lorenzo, Pallé, Renau, Rodon, Caralt i Bosch.

Universitari: Massana, Bagunv I, Sales, Raixes, Tauler, Santavador, Ferreres, Ferrer, M. Renau, Cases i P. Ferrer.

Terrassa: Serra, Armet, F. Domingo, Chavanel, Armet J., Simó, Francino, Badilla F., Roig, Badilla J. i Indurata.

Els campionats d'Espanya de futbol

El Barcelona i l'Espanyol classificats per als quarts de final...

...junt amb Betis, Madrid, Atlètic, València, Oviedo i Espanyol.

L'Europa, campió de Catalunya amateur

NOTES CURTES

El Celta semblava un adversari fàcil i no ho va ésser. Les dificultats que va tenir l'Espanyol per a eliminar-lo van ésser per culpa del seu mal joc i no pas per la gran resistència dels galles.

La maliciosa marxa de l'encontre feia preveure un tercer partit per a descomptar.

L'Espanyol no va tenir més que un davant: Bosch. Els altres van estar grisos o francament dolents, sense que aprofitessin les innombrables ocasions que els facilitava el joc de la línia de mitjos, en la qual Soler va lluir-se força.

Escartín, l'arbitre madrileny, havia recomanat el migcentre Vega perquè formés part de l'equip nacional. El van provar a Les Corts i no va fer gran cosa. Ahir va donar roba a Escartín i fou el millor dels 22 jugadors.

El Celta de Vigo va estar a punt de donar una sorpresa a l'Espanyol

Amb la diferència d'un sol gol en contra va sortir l'Espanyol a jugar el segon partit amb el Celta de Vigo. Aquest resultat era, per tant, fàcil de remuntar, i la impressió general no era altra que el Celta de Vigo, pesi a l'entusiasme que segurament posarien en la lluita els seus joves elements, seria batut amb relativa facilitat per un equip com l'Espanyol, tècnicament superior, i a més el factor camp, que també havia d'influir. Doncs bé: l'Espanyol és veritat que va vèncer, però no de la manera placida que tothom creia. Va eliminar el Celta solament per la mínima diferència, i encara després d'haver passat, en el segon temps, una mala estona, en veure com els pundonorosos jugadors galles es guanyaven pam a pam un partit de desempat.

El partit és va iniciar amb un atac de l'Espanyol, que per la seva persistència feia creure que la partida li seria ben fàcil. Efectivament, al cap de quatre minuts, un centre d'Edelmiro II a Bosch, amb una esprintada d'aquest lins a prop de la línia de kick, seguit d'un centre centrat sobre porta que Edelmiro I va rematar de cap, va establir el primer gol de la tarda, que equivalia al gol de l'empat. L'Espanyol, encara, va continuar durant una estona portant el comandament de l'atac. Però ben aviat es va veure que la tasca excel·lent que els mitjos locals servien als davanters esdevenia nul·la per la lentitud d'aquests, ensenys que per la incompetència que palesaven quasi tots els elements. El Celta, davant un adversari que a mesura que transcorria el temps es mostrava més inofensiu, va portar a terme avançaments perfectament plasmat, la divisa dels quals era d'una gran rapidesa. En aquests instants la defensiva espanyolista es va veure sovint assetjada, principalment pel joc de Machicha, Nolet i Polo. Aquests jugadors, ben secundats per la línia mitjana — Vega, l'artífex —, van estar prop d'aconseguir marcar en diferents avinenteses, la més destacada de les quals va ésser una passada de Piñero a Polo, que Cristó, providencialment, va desviar a córner.

L'iniciament del segon temps va ésser anàleg a l'anterior. De sortida l'Espanyol va atacar continuament, i al cap de set minuts una passada de Prat a Iriondo, plaçat aquest sol davant la porta, es transformà, d'un tret ras, en el segon punt local. El joc després va augmentar en interès, degut a què els galles, a cada nova fase de la lluita, es mostraven més perillosos. Al cap de trenta minuts, una passada de Piñero a Nolet, corrent-se aquest a l'extrem, la va lliurar a Machicha, per tal de rematar alt i aconseguir d'aquesta manera el gol equivalent a l'empat. Aquest gol, com és natural, tal com anaven les incidències de la lluita, no era gens fàcilment per als espanyolistes, i va passar molt a estona abans d'assolir l'interès que un pesonbre per als simpatitzants blanc-blaus. Els galles cercaven aferrissadament el pol de la victòria, i llurs evolucions denotaven sempre una probabilitat de poder servir. En aquests moments hi taca de Florença, Mas, Martí i Cristó, va haver de multipliar-se per tal d'obtenir el seu rècord i cobrir la seva responsabilitat.

La minuts abans del final l'Espanyol va canviar la formació de l'atac, i Edelmiro va passar al lloc de Bosch, i aquest d'interior va donar més efectivitat a la davantera. Bosch, en aprofitar un servei d'Iriondo, va remetre un tret molt fort i imprevist que tot el cantell del gol, per a connectar ràpidament amb el domini galles. I sense can al·ter moment interessant, el gol va arribar al seu final.

En el cantell de distincions, l'ill de power, amb un estil no molt decorat, va estar, en canvi, força eficaç. Per l'estil va succeir a Vega, el mig-centre, que va estar molt encertat, més repartit que els altres no va aconseguir. De la davantera, Machicha, Nolet i Polo els que més es destacaren.

Els dos germans Edelmiro van molt de jugar, però fa uns quants partits que no n'entrien ni una. Ahi, amb més malícia que motiu, volia raonar la ineficàcia dels dos germans dient que contra uns galles no jugaven mai amb entusiasme. Sincerament, nosaltres creiem que passen per una crisi de forma que, en cas de persistir tan agra, pot donar com a resultat l'eliminació de l'Espanyol.

I és natural que amb els dos interiors en forma dolenta Iriondo no en toqués gaires i fes solament un gol que Lillo podria haver dirigit fàcilment. La seva gran jugada de diumenge va fer-la deixant una pilota a Bosch perquè aquest l'encastés sota el pal.

El gol del Celta va fer-lo l'extrem dret, jugador molt lleuger i bellugadís com el seu cognom: Machicha. A l'altra punta de la davantera hi havia Polo,

El Campionat d'Espanya

RESULTATS DELS PARTITS DE DIUMENGE DE VUITENS DE FINAL

València-Múrcia, 6 a 2.

Sporting-Betis, 1 a 0.

Hércules-Corunya, 2 a 0.

Madrid-Osasuna, 5 a 1.

Saragossa-Athletic, 2 a 1.

Sevilla-Barcelona, 3 a 2.

Donostia-Oviedo, 2 a 0.

Espanyol-Celta, 2 a 0.

Resten eliminats Múrcia, Sporting, Corunya, Osasuna, Saragossa, Donostia, Sevilla i Celta.

Els quarts de final

Heus ací el resultat del sorteig per als quarts de final:

Barcelona-Betis.

Hércules-València.

Madrid-Athletic.

Oviedo-Espanyol.

De l'Espanyol, Florença, bé en general; Mas, superior a Pérez; Martí i Cristó, regulars en quasi tot el partit; Soler, sols a intervals; Bosch, el més eficient de la davantera; Prat, per voler preservar-se, va estar al mateix nivell de les darreres actuacions; Iriondo, en període d'estancament, va estar deficient, ensenys que els germans Edelmiro.

L'arbitratge del senyor Iglesias, ben deficient. Els equips es tornaren de la següent manera:

Celta: Lillo, Ignacio, Valsarcel, Armando, Vega, Piñero, Machicha, Gonzalo, Nolet, Pirelo i Polo.

Espanyol: Florença, Mas, Pérez, Martí, Soler, Cristó, Prat, Edelmiro, Iriondo, Edelmiro II i Bosch.

El Barcelona perdé a Sevilla per tres gols a dos, però es classifica

Sevilla, 1. — El partit que havien de disputar el Barcelona i el Sevilla després la natural expectació, i així fou que el camp s'emplenés totalment. El terreny, a causa de la pluja, es trobava en males condicions.

Tot just començat l'encontre, el Sevilla pressionà coratiosament, i féu perill constantment la porta de Nogués, el qual, junt amb Zabalo i Alcoriza, es defensaren encertadament.

Al cap de tretze minuts el Sevilla obtingué el seu primer gol en centrar Canicio una pilota que rematà Campanal, amb gran oportunitat, amb el cap.

El Sevilla continuà pressionant, però el Barcelona féu una arrencada, que inicià Morera i rematà Ventolrà, la qual li valgué el gol de l'empat. Els portaven vint-i-cinc minuts de joc.

El Sevilla tornà a l'atac, i dos minuts després un xut d'Alcázar es convertí en el segon gol sevillà.

Amb el resultat de dos a un favorable al Sevilla acabà el primer temps.

A la segona part, continuà amb gran fermesa l'atac de l'equip sevillista, però quan feia onze minuts que havia començat, el Barcelona obtingué un gol que fou anul·lat per "off-side". El Sevilla continuava dominant, però sense resultat pràctic.

Al cap de trenta-cinc minuts, un centre de Cortén el rematà amb el cap Campanal, i valgué al Sevilla el tercer gol.

Tres minuts després, el Barcelona, mitjançant Ramon, obtingué el segon gol en rematar un magnífic centre de Ventolrà.

Presència el partit, com a delegat de la Nacional, el senyor Joan Antoni Sánchez Ocaña.

A les ordres del senyor Escartín, els equips s'arreglaren de la següent manera:

Sevilla: Guilmam, Euskalduna, De-va, Alcázar, Segura, Fede, Quesada, Torremetgu, Campanal, Cortón i Canicio.

Barcelona: Nogués, Zabalo, Alcoriza, Santos, Font, Pedrol, Ventolrà, Goiburu, Morera, Ramon i Cabanes.

vetorà com pots en queden i que centran amb una precisió perillósissima. I al centre tenien un home corpulent i alt que es deia Nolet, que pel seu joc i complexió recordava Långara.

El timo de la pissarra. — Perquè anés més gent al camp, l'Espanyol va anunciar que es passarien pissares donant notes del partit Sevilla - Barcelona. I com que al camp del Sevilla no hi ha tel·lèfon, ja sabem que no podrien dir res, puix que la comunicació és difícil. Al mateix Barcelona no saben res fins després de les sis de la tarda.

Qui serà semifinalista? L'Espanyol, amb l'equip que té potser no es pugui desprendre de l'Oviedo. El Barcelona és fàcil que elimini el Betis. I ens quedem, finalment, la perspectiva d'una tercera final de Campionat entre l'Athletic de Bilbao i el Madrid, perquè els ha correspost eliminar-se ara.

El torneig a profit de la Mutual Esportiva

Diuen que el torneig a profit de la Mutual Esportiva, en el qual prenen part els clubs Martinec, Sant Andreu i Júpiter.

Es jugaren dos partits, el primer entre el Júpiter i el Martinec, i fou guanyat pels primers per dos gols a cap.

El segon partit el disputaren el Júpiter i el Sant Andreu, i en sortí guanyador també el Júpiter per dos gols a un, i, per tant, fou el vencedor del torneig.

Partits d'entrenament

Sabadell - Sans, 3 a 1.

Granollers - Ripollat, 4 a 1.

Iluro - Badalona, 3 a 1.

Tàrraga - Sabadell (combinat), 3 a 3.

L'Europa, en guanyar el Banyoles per cinc gos a un, es classifica campió de Catalunya amateur

Al camp del Sans, diumenge a la tarda, jugaren el partit final del Campionat de Catalunya Amateur l'Europa i el Banyoles, i el resultat fou de cinc gos a un a favor de l'Europa, el qual quedà proclamat campió de la categoria.

La partida, que fou presenciada per nombrosos públics, fou disputadíssima, però bé que demostrà posseir millor tècnica de joc l'equip que quedà vencedor, com es pogué palesar durant tot el partit, i el domini que aquest exercí també fou superior al de l'equip vençut.

L'equip finalista del Banyoles, malgrat ésser definitivament eliminat, es defensà sempre coratiosament i amb gran entusiasme.

Barcelona (combinat), 4 Horta, 3

Ahí a la tarda tingué lloc al camp de Les Corts un partit entre un combinat del Barcelona i el primer equip de l'Horta. El principal al·licient d'aquest partit era la presentació oficial dels jugadors Gontade i Ros. El desenrotllament de la lluita fou molt distret.

Els gols foren aconseguits de la següent manera: un córner contra l'Horta, al cap de 30 minuts, rematat per Vilaseca, fou el primer gol del Barcelona; cinc minuts més tard l'Horta assolí l'empat per mitjà de Brio, després d'una combinació entre Pallarès i Campmany; al cap de quaranta-quatre minuts Gontade centrà sobre porta, i Artigues rematà i aconseguí el segon gol per a l'equip blau-grana. Fins el primer temps amb el resultat de 2 a 1 favorable al Barcelona.

Al cap de tres minuts de començada la segona part, després d'un avenç del tercer central del Barcelona, Bestit, per entremès dels defenses, féu una passada a Ros i aquest assolí el tercer gol.

Una passada de Tassís a Ros, i d'aquest a Vilaseca, va fer inútil l'esforç de Vila, i el Barcelona s'apuntà el qual gol al cap de dotze minuts d'aquest segon temps.

No obstant el resultat en contra, l'Horta atacà fortament, i al cap de trenta-vint minuts aconseguí el segon gol a favor seu per mitjà d'Aragó, després d'una passada de Ferrand. Pocs minuts després, degut a un centre sobre porta dels mitjos de l'Horta, donà lloc a Ferrand, per una fallada de Vilaseca, d'aconseguir el tercer gol per al seu equip.

Sota la direcció de l'arbitre senyor

NATACIO

S'ha acabat el Concurs d'hivern del C. N. Barcelona

Els equips B campions en els respectius grups. — Els altres concursos socials

Amb les jornades d'ahir i de diumenge finalitzà el Concurs d'hivern del C. N. Barcelona, que ha mobilitat per espai de tres mesos més de vuitanta nedadors.

Si donem una ullada general a l'actuació dels participants més destacats podem comprovar que s'ha anat desenvolupant una constant millora en el transcurs de cada jornada. Anomenar algú equivalent a començar una extensa crítica que preferim deixar-la per a una altra ocasió a fi de poder-la fer tan extensa com es mereixi.

Avui solament direm que amb el resultat d'aquest concurs s'ha assolit plenament el propòsit que els elements directius del C. N. Barcelona es feren en organitzar-lo. S'ha fet notar un gran nombre de nedadors durant els mesos d'hivern. S'han albirat uns quants noms de possibles esperances i fins i tot ha sortit alguna revelació. Amb aquest resultat, doncs, el C. N. Barcelona pot estar satisfet del Concurs d'hivern de 1934.

La penúltima jornada celebrada el diumenge passat entre els equips A i D assolí una especial importància perquè en ella es decidia quin d'aquests dos equips es classificaria en segon lloc. La puntuació total fou favorable a l'equip D per vuit punts d'avantatge, però aquest no fou suficient per a classificar-se davant de l'equip A, quedant així aquest en segon lloc.

En el partit de water-polo, que era el que havia de desfer l'empat, va guanyar l'equip A per quatre gols a dos després d'un partit amb totes les característiques de final de campionat, un joc que, ultra ésser dur, podria classificar-lo de dur, on no es veia cap jugada de conjunt i al moltes ganes d'anul·lar el contrincant sia de la forma que fos.

En les curses, Usandizaga guanyà els 100 metres estil lliure en dura lluita amb Cabrejas, al qual vençé per tres dècimes de segon, i Toepfer i Sánchez quedaren classificats primers en les curses d'estil amb bastant de tranquil·litat.

La darrera jornada, celebrada ahir entre els equips B i C, fou purament de fórmula, tota vegada que l'equip B tenia assegurat ja el primer lloc i no volgué cansar-s'hi. A part de la cursa de Lepage en els 100 metres dors, que completament assolí el magnífic

temps d'1 m. 21 s. 6-10, acreditant-se com un dels nostres millors estilistes, res més veírem digne de remarcar-se.

I així finí el concurs d'hivern del C. N. Barcelona, el qual ha estat per espai de tres mesos la vida activa de la nostra natació.

La puntuació total després de la darrera jornada és així:

GRUP A

Equip B, 403 punts.
Equip A, 370 punts.
Equip D, 365 punts.
Equip C, 326 punts.

GRUP B

Equip B, 419 punts.
Equip A, 373 1/2 punts.
Equip D, 344 punts.
Equip C, 308 punts.

LA II JORNADA DEL CONCURS DE PRIMAVERA DEL C. N. MEDITERRANI

Diumenge al matí tingué lloc a la piscina descoberta dels banys les proves corresponents a la segona jornada del Concurs de Primavera, la competició organitzada pel C. N. Mediterrani com a preparació per a la propera temporada de natació. El matí nívell, que no convidava a capbussar-se en l'aigua freda de la piscina, no fou obstacle perquè els entusiastes miryons d'aquest modest club hi participessin en gran nombre en les proves de braça de pit de que constava aquesta jornada. S'aconseguien bones marques, sobretot entre els concursants Llorenç Muñoz. El campió de Catalunya debutant efectuà els 100 metres braça de pit en 1 m. 29 s., temps excel·lent si es té en compte l'aigua, no temperada, demostrant trobar-se en bona forma.

Els resultats foren els següents:

100 metres braça de pit (primera categoria): Llorenç Muñoz, 1 m. 20 s.; Castellví, Blanch, Ruiz, Carrasco i Esquivel.

50 metres braça de pit (segona categoria): Guieu, 42 s. 1-5; Falcó, Ruiz II, Galmés, Escuter, Albó i Planes.

50 metres braça de pit (tercera categoria): Rosal, 46 s. 2-3; Cortés, Serra, Comerma, Lecha i Fuentes.

B O X A

Schmeling marxà ahir cap a Berlín

El matx entre el campió alemany i Paulino, no se celebrarà fins pel maig

Max Schmeling i el seu manager Joe Jacobs marxaren ahir a primera hora de la tarda amb destinació a Berlín.

La ferida del dit gros de la mà dreta que es va produir el boxador alemany tot entrenant-se, va bé; però com que aquell que podrà tornar a entrenar-se n'hi ha ben bé per un parell de setmanes, Schmeling ha preferit passar aquest període a casa seva.

Schmeling, si no hi ha complicació en el seu estat, tornarà a Barcelona el dia 20 del corrent.

Quant a la data del match Uzcudun-Schmeling, hom creu que es fixarà entre els dies 1 i 13 del mes de maig vinent.

BOXA AMATEUR. — Avui, dimarts, tindrà lloc a un quart d'onze de la vetlla l'acostumada vetlla de boxa amateur que organitza setmanalment el Barcelona Boxing Club al local de l'Agrupació Sardanista de Barcelona (carrer de Francesc Layret, núm. 101).

L'ordre dels combats és el següent: Beltran-Díaz, Hernández-Ortega, Jiménez Fernández, Ruiz-Ricart (ex-campió de Buenos Aires), Blázquez-Jiménez i Aparicio-Esquia.

DAVANT DELS CAMPIONATS DE CATALUNYA AMATEURS. — El dissabte vinent, dia 7, començaran a disputar-se els campionats de Catalunya amateurs, que tant i justificada expectació han despertat en els diversos clubs locals i d'arreu de Catalunya.

Són nombrosos els equips amateurs que figuren inscrits, tots ells a base d'homes molt ben preparats, la forma dels quals l'aficionat podrà comprovar que és superior en grau superlatiu a la d'any anterior.

Els cercles esportius han tingut cura extremada en llur preparació, i cal constatar amb tot fonament que els diversos

encontres que s'efectuaran hauran de satisfar els bons espectadors.

Com ja va instaurar-se l'any passat, tots els amateurs que han tret llicència queden automàticament obligats a participar en l'esmentada competició, i els que no ho facin no podran participar en cap altra vetlla de les que se celebrin després. Cal donar pressa als clubs perquè envii les relacions dels boxadors amateurs que hagin de concórrer-hi classificant-los per pesos, a fi de facilitar la tasca d'organització de la Federació Catalana de Boxa.

Aquest organisme s'ha proposat revisar aquests campionats del màxim relleu.

NO HI HAURA VETLLADA AL NOU MÓN. — Demà no hi haurà vetllada al Nou MÓN. Els empresaris havien pensat donar-ne una a base del matx Horas-De Boer, però el darrer, que és l'adversari assignat a Martinec d'Alfara a la reunió de l'Estadi, declinà l'honor de boxar amb Antoni Horas perquè digué — no estava preparat.

AL BROWN-KID FRANCIS. — Ha estat signat aquest encontre, el qual se celebrarà el dia 16 del corrent al Palau dels Esports, de París. La darrera vegada que van boxar els dos adversaris a Marsella es produïren disturbis importants ensenys que la destrucció completa de les Arenes del Prado, lloc de la reunió.

GIRONES JA NO ES CAMPIO. — Com que el termini per a boxar amb Martinec per al títol de Campió d'Europa dels pesos plomes va finir el passat dia 28, Josep Gironès ha quedat automàticament desposseït del seu títol.

La notícia, però, no és oficial; cal, però, que ho sigui, que la I. B. U. la ratifiqui, ço que farà segurament un d'aquests dies.

UN CHALLENGER DE THIL. — L'alemany De Witt, que ja ho era de Llorenç d'Alfara, passa a ésser ara challenger de Marcel Thil per al títol de Campió d'Europa dels pesos mig forts.

B u g b y

El Campionat de Catalunya de segons equips

RESULTATS DE DIUMENGE

Santboiana-Barcelona (forfait).

La classificació

Després de la jornada d'ahir ha quedat establerta com següent:

Cornellà	3	3	0	0	0	9
Santboiana	3	2	0	1	3	7
Universitari	3	1	0	2	0	3
	3	0	0	3	0	2

Ciclisme i Atletisme

EL CAMPIONAT INFANTIL.

Dimarts, tal com estava anunciat, se celebrà la primera prova del Campionat Infantil de 1934, organitzada per l'Agrupació Ciclista Montjuïc i patrocinada per la casa Pantaleoni.

La prova s'efectuà al recinte de l'Exposició i constituí un èxit en el doble aspecte de participants i de públic.

Totes les curses foren entusiasticament disputades pels petits ciclistes, si bé cal remarcar la correspondència a la categoria d'once a tretze anys, en la qual els participants lluitaren amb gran intel·ligència, com ho demostra palesament el promodi aconseguit pel vencedor.

La pluja obligà a retardar quelcom l'hora del començament de la festa.

Hem a continuació els resultats tècnics:

Cursa de nenes de quatre a sis anys
(Dues voltes: 1.000 metres)
Isabel Zirotti, en 7 m.; Montserrat Albert, Marta Rovira i Joana Roig.

Cursa de nenes de sis a nou anys
(Dues voltes: 1.000 metres)
Josefa Ravellat, en 5 m.

Cursa de nenes de nou a dotze anys
(Dues voltes: 1.000 metres)
Miguel Gómez, en 5 m.; Fidel Acenós, Benjamí Becerril, Jordi Simón, Joan Domènec, Manuel Carrasco, Joaquim Fortuny, Joaquim Segura, Joan Gómez i Joan Torres.

Cursa de nens de set a nou anys
(Tres voltes: 2.100 metres)
Josep M. Urgell, en 6 m.; Manuel Borrás, Joan Bisbe, Joaquim Rosselló, Ricard Caracac, Llorenç Calvo, Joaquim Cisa, Jaume Roig, Enric Domènec i Joan Paris.

Nens de nou a onze anys
(Quatre voltes: 2.800 metres)
Aureli Bisbe, en 9 m.; Maria Martí, Jeroni Zirotti, Emili Garriga, Josep Llopard, Llorenç Otero, Josep Cisa, Francesc M. Galán, Ramon Ribalta i Frederic Rafall.

Nens d'onze a tretze anys
(Cinc voltes: 3.500 metres)
Josep Vicente, en 6 m.; Joan Antoni Cosino, Lluís Vallé, Ernest Comes, Ramon Albert, Robert Pérez, Josep Pujol, Ricard Llahó i Felix Gueri.

Premi especial de nens de cinc anys
Manuel Carrasco i Joaquim Fortuny.

El Departament de Circulació tingué cura de mantenir l'ordre al recorregut, i ho aconseguí tothora.

Assabada la prova, els nombrosos espectadors desfilaren encisats del festival ciclista i de la magnífica organització emprada per l'Agrupació Ciclista Montjuïc.

Per a aquesta entitat i per a la casa patrocinadora la nostra més cordial felicitació.

LA CURSA JACA - BARCELONA.

Per a poder participar a la cursa Jaca - Barcelona, que organitza "El Diviu" per al dia 14 del corrent, serà indispensable presentar la llicència de la U. V. E. de l'any corrent.

El Departament de Circulació, desitjant de facilitar el desplaçament dels concursants, han concertat un autocar, que sortirà de Barcelona al dijous dia 12, a les sis del matí.

Tots els corredors que desitgin utilitzar l'autocar hauran d'abonar, al moment d'inscriure's, la quantitat de deu pessetes, no reemborsable. Els que preferixen traslladar-se a Jaca amb altres mitjans de locomoció hauran d'abonar cinc pessetes per dret d'inscripció, reemborsables íntegrament a tots els que prenguin la sortida.

L'autocar anirà dirigit a Jaca pel següent itinerari: Barcelona (carrer del Consell de Cent, número 345), Sitges, Vilanova, el Vendrell, Alifan, Valls, Montblanc, Vimbadi, Llída, Olesa i Jaca, amb el fi de recollir els corredors d'aquella zona, Montblanc i Llída i d'altres indrets propers que es proposen prendre part a la cursa.

Les inscripcions segueixen rebent-se a la redacció de "El Diviu", carrer del Consell de Cent, 345.

El Comitè Organitzador ha acordat prolongar la llista de premis, la qual ha quedat establerta com segueix:

Primer, 300; quart, 200; cinquè, 100; setè, 75; vintè, 30; i el novè al vintè, vint pessetes a cada un.

Hi haurà copa per a equips de clubs i per a equips de marxes.

LA XXXV PARIS - ROUBAIX.

Aquesta prova, que s'efectuà dimarts, constituí, en tota la ruta, una lluita continua entre els corredors francesos i belgues, la qual es feu més intensa en un moment que Lapébie, situat al cap del primer escamot, acusà una seriosa avaria a la màquina, a poca quilòmetres de Roubaix. Aquest moment fou aprofitat pels belgues Reby i Wauters per escapar. Però quan mancaven pocs metres del llit d'arribada, Lapébie, el campió professional de França, en un esprint formidable, trepitjà primer la cinta.

CLASSIFICACIO

1. Roger Lapébie, 7 hores, 52 minuts, 7 segons.
2. Reby, igual temps.
3. Jean Wauters, en 7 h. 52 m. 12 s.
4. Bonduel, en 7 h. 55 m. 39 s.
5. Le Greva, en 7 h. 56 m. 28 s.
6. Godinet, en 7 h. 59 m. 6 s.
7. Schepers, en 8 h. 0 m. 30 s.
8. Romain Maes, el mateix temps.
9. Hardquest.
10. Louvot; 11. Hamerlinck; 12. Danelis; 13. De Caluwe; 14. Joly; 15. Desmet.
16. Jean Bidot; 17. Decar; 18. Demuyssere; 19. Ghisels; 20. Van Rysseghem; 21. Willemas; 22. Silvain Jues; 23. Jean Esser; 24. Antonin Magné; 25. Tricot; 26. Steuyens; 27. Leducq; 28. Le Goff; 29. Louyet; 30. Decroix.

A conseqüència d'una denúncia presentada contra el corredor Lapébie, per haver canviat de màquina en la seva darrera avaria, el Jurat de la cursa ha decidit la seva desqualificació, i el primer lloc ha passat a favor de Gaston Reby.

GUERRA, VENCEDOR DE LA VOLTA A CAMPANIA.

Ahí es disputà la Volta a Campània, i resultà vencedor Guerra, el qual ha cobert els 210 quilòmetres en 8 hores, 15 m., 30 segons.

A continuació s'han classificat Cipriani, Saffari, Olmo, Binda i Boret.

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Primer acte de la temporada de la República. Dimarts, a les 10 nit, primer festival (únic de nit) per la celebració de la República. 100 excoctants, amb els típics vestits de la República, amb el típic repertori. Es despatxa a compendi.

TEATRE ROMEA

Teléfono 19091

A les 5 i 11 i a les 10 i 12: 174 i 175 representacions del poema "En vers de José María Pemán" EL DIVINO IMPACIENTE, per la gran companyia del Teatre Remea, de Madrid, en la qual figuren Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias, Josefina Santasolaria i Francisco López Oliva. Demà, tardà i nit: EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LUIS CALVO

Tarda, 4.30. Butaques des de 3 ptes.: pel celebrat tenor Antoni Miras, Vilà, Alcega, Llanos, Ruiz Paria, etc. Demà, tardà, grandios programa a preus populars: LOS DE ARAGON, SONHOMES, MOLINS DE VIENTO, LA ALFONSO DE LA HUERA, etc. Nit, repòsició de l'obra LA FARRANDA, creació del colosal divo Marcos Rondondo.

LA CHULAPONA

de F. Romero-G. Shaw, música del mestre Torroba

Cinemes

COLISEUM

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT. ALIAS LA CONDESA, amb Alison Skipworth, George Raft i Richard Bennett (a les 4 i 8 nit). A les 10 i 12: COCTAIL MUSICAL, amb Bling Crosby, Jack Oakie i Judith Allan (a les 4 i 8 i a les 6 i 8). A les 10 i 12: Dos films Paramount

URQUINAONA

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Grandios exit de

EL BOXEADOR Y LA DAMA

per Myrns Loy, Max Baer, Primo Carnera, Jack Dempsey, Walter Huston i Otto Kruger

Directió: W. S. Van Dyke

Producció Metro Goldwyn Mayer

Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació

Fantasia

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Gran exit de Henry Holland en el meravellós film

FELIPE DERBLAY

amb Gaby Morlay

TEATRE POLIORAMA

Gran Companyia de Comedies Còmiques LUPE RIVER CACHO

Avui, tardà, 1/4 de 6: LA PRUDENCIA. Nit, 1/4 de 6: EL CLOUT. LA CORREDORA. Fi de festa després de cada funció, per Lupe River Cacho, demà, tardà, LA PRUDENCIA. Nit: CLOUT, LA CORREDORA. Després de cada funció, fi de festa. Dilluns, nit, estrena de AQUÍ ESTÁ MI MUJER.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comedies Irene López Heredia

Avui, dimarts, tardà, a un quart de sis, la comedia de "Husine Benavente"

VIDAS CRUZADAS

Nit, a un quart d'onze, formidable triomf de l'obra en tres actes, de Serrano Anguita.

EL RIO DORMIDO

Demà, dimarts, tardà: VIDAS CRUZADAS; nit: EL RIO DORMIDO

TEATRE COMIC

REVISTES

Avui, dimarts, tardà, a un quart d'11: La camisa de la Pompadour

Demà, tardà i nit: LA CAMISA DE LA POMPADOUR. Dimarts, 10, estrena de LAS PEPONAS

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de JOSEP SANTPERE

Avui, nit, 1. cada nit: l'èxit de l'Alfabet

EL REI FA TREBALLS FORÇATS

d'Alfons Roura i música del mestre Sanyer. 150 vestits nous de la casa Carol and Mary. 11 decoracions noves de Barre, Lluís i Bayle. Balambas de Roberto. Girls, jazz, pianos

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE

Teléfono 24540. Avui, 3 d'abril de 1934. Tarda, a les 4.30 i nit, a les 10, superespectacle internacional de primers ordes, un el qual prendran part 24 atraccions, noves a Espanya, i integrades per 64 artistes que formen el següent programa monstre:

MORENO'S, modern styl jongleus

4 OLGA STAYIA, 4, els seus de la penya, vinctes al Wauer Garden de Berlín

5 DAVILLO, 5, bellíssimes atraccions conacionalistes del Cirque Medrano

6 CHRISTIANIS, 6, meravellosos saltadors a la bascula

7 CHONG-WONG, 7, la millor troupe japonesa d'Europa, procedents del "Palaudum", de Londres

A més, a cloure

GERMANS DIAZ

els seus de la gràcia, els millors clowns de l'època. Novel·la i originalitat

L'ELFANT-REVUE, del capità Wald, original i divertits trucs

3 ZENGANOS, 3, les llueces vivents

7 OLIVIERO, 7, original troupe escandinava

4 KADEX, 4, emocionant acte acrobàtic

POWDER-GARDEN, els ciclistes còmicoburlescos de l'"Empire", i

AUSIE, EL CARROU BOXADOR, atracció esportiva que veurà a esplendor tot Barcelona, número de grans exit a Europa

4 Amèrica

Director de pista: M. Serrano. Augustes de solde: Fot. Antoni Miguel, Silva i Toni. Orquestra del Sindicat Musical de Catalunya, dirigida pel mestre Javaloy. L'empresa de l'Olympia advertirà al públic que a partir de l'horari presentat, aquest superespectacle internacional reglarà les popularíssimes preus de 3 pessetes la butaca i 1 peseta l'entrada general. Es despatxa a compendi i a les entrades de localitats de la Plaça de Catalunya i del carrer d'Aldana, 12

TEATRE NOU

Gran Companyia Lírica

Directió: P. SERRA

Avui, tardà, 4.30. Butaques i ptes.: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

EL AMO DEL LAGAR

creació de M. Martín i L. Fabregat. LOS GAVILANES, per Eduardo Prieto, Bofu, Pelayo, etc. Nit, a les 10, grandios programa de l'espectacle líric en dos actes, cinquena quadra i tres apoteosis

EL BE BLANC

que s'estrenarà demà, nit

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Primer acte de la temporada de la República. Dimarts, a les 10 nit, primer festival (únic de nit) per la celebració de la República. 100 excoctants, amb els típics vestits de la República, amb el típic repertori. Es despatxa a compendi.

TEATRE ROMEA

Teléfono 19091

A les 5 i 11 i a les 10 i 12: 174 i 175 representacions del poema "En vers de José María Pemán" EL DIVINO IMPACIENTE, per la gran companyia del Teatre Remea, de Madrid, en la qual figuren Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias, Josefina Santasolaria i Francisco López Oliva. Demà, tardà i nit: EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LUIS CALVO

Tarda, 4.30. Butaques des de 3 ptes.: pel celebrat tenor Antoni Miras, Vilà, Alcega, Llanos, Ruiz Paria, etc. Demà, tardà, grandios programa a preus populars: LOS DE ARAGON, SONHOMES, MOLINS DE VIENTO, LA ALFONSO DE LA HUERA, etc. Nit, repòsició de l'obra LA FARRANDA, creació del colosal divo Marcos Rondondo.

LA CHULAPONA

de F. Romero-G. Shaw, música del mestre Torroba

Cinemes

COLISEUM

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT. ALIAS LA CONDESA, amb Alison Skipworth, George Raft i Richard Bennett (a les 4 i 8 nit). A les 10 i 12: COCTAIL MUSICAL, amb Bling Crosby, Jack Oakie i Judith Allan (a les 4 i 8 i a les 6 i 8). A les 10 i 12: Dos films Paramount

URQUINAONA

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Grandios exit de

EL BOXEADOR Y LA DAMA

per Myrns Loy, Max Baer, Primo Carnera, Jack Dempsey, Walter Huston i Otto Kruger

Directió: W. S. Van Dyke

Producció Metro Goldwyn Mayer

Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació

Fantasia

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Gran exit de Henry Holland en el meravellós film

FELIPE DERBLAY

amb Gaby Morlay

TEATRE POLIORAMA

Gran Companyia de Comedies Còmiques LUPE RIVER CACHO

Avui, tardà, 1/4 de 6: LA PRUDENCIA. Nit, 1/4 de 6: EL CLOUT. LA CORREDORA. Fi de festa després de cada funció, per Lupe River Cacho, demà, tardà, LA PRUDENCIA. Nit: CLOUT, LA CORREDORA. Després de cada funció, fi de festa. Dilluns, nit, estrena de AQUÍ ESTÁ MI MUJER.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comedies Irene López Heredia

Avui, dimarts, tardà, a un quart de sis, la comedia de "Husine Benavente"

VIDAS CRUZADAS

Nit, a un quart d'onze, formidable triomf de l'obra en tres actes, de Serrano Anguita.

EL RIO DORMIDO

Demà, dimarts, tardà: VIDAS CRUZADAS; nit: EL RIO DORMIDO

TEATRE COMIC

REVISTES

Avui, dimarts, tardà, a un quart d'11: La camisa de la Pompadour

Demà, tardà i nit: LA CAMISA DE LA POMPADOUR. Dimarts, 10, estrena de LAS PEPONAS

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de JOSEP SANTPERE

Avui, nit, 1. cada nit: l'èxit de l'Alfabet

EL REI FA TREBALLS FORÇATS

d'Alfons Roura i música del mestre Sanyer. 150 vestits nous de la casa Carol and Mary. 11 decoracions noves de Barre, Lluís i Bayle. Balambas de Roberto. Girls, jazz, pianos

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE

Teléfono 24540. Avui, 3 d'abril de 1934. Tarda, a les 4.30 i nit, a les 10, superespectacle internacional de primers ordes, un el qual prendran part 24 atraccions, noves a Espanya, i integrades per 64 artistes que formen el següent programa monstre:

MORENO'S, modern styl jongleus

4 OLGA STAYIA, 4, els seus de la penya, vinctes al Wauer Garden de Berlín

5 DAVILLO, 5, bellíssimes atraccions conacionalistes del Cirque Medrano

6 CHRISTIANIS, 6, meravellosos saltadors a la bascula

7 CHONG-WONG, 7, la millor troupe japonesa d'Europa, procedents del "Palaudum", de Londres

A més, a cloure

GERMANS DIAZ

els seus de la gràcia, els millors clowns de l'època. Novel·la i originalitat

L'ELFANT-REVUE, del capità Wald, original i divertits trucs

3 ZENGANOS, 3, les llueces vivents

7 OLIVIERO, 7, original troupe escandinava

4 KADEX, 4, emocionant acte acrobàtic

POWDER-GARDEN, els ciclistes còmicoburlescos de l'"Empire", i

AUSIE, EL CARROU BOXADOR, atracció esportiva que veurà a esplendor tot Barcelona, número de grans exit a Europa

4 Amèrica

Director de pista: M. Serrano. Augustes de solde: Fot. Antoni Miguel, Silva i Toni. Orquestra del Sindicat Musical de Catalunya, dirigida pel mestre Javaloy. L'empresa de l'Olympia advertirà al públic que a partir de l'horari presentat, aquest superespectacle internacional reglarà les popularíssimes preus de 3 pessetes la butaca i 1 peseta l'entrada general. Es despatxa a compendi i a les entrades de localitats de la Plaça de Catalunya i del carrer d'Aldana, 12

TEATRE NOU

Gran Companyia Lírica

Directió: P. SERRA

Avui, tardà, 4.30. Butaques i ptes.: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

EL AMO DEL LAGAR

creació de M. Martín i L. Fabregat. LOS GAVILANES, per Eduardo Prieto, Bofu, Pelayo, etc. Nit, a les 10, grandios programa de l'espectacle líric en dos actes, cinquena quadra i tres apoteosis

EL BE BLANC

que s'estrenarà demà, nit

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Primer acte de la temporada de la República. Dimarts, a les 10 nit, primer festival (únic de nit) per la celebració de la República. 100 excoctants, amb els típics vestits de la República, amb el típic repertori. Es despatxa a compendi.

TEATRE ROMEA

Teléfono 19091

A les 5 i 11 i a les 10 i 12: 174 i 175 representacions del poema "En vers de José María Pemán" EL DIVINO IMPACIENTE, per la gran companyia del Teatre Remea, de Madrid, en la qual figuren Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias, Josefina Santasolaria i Francisco López Oliva. Demà, tardà i nit: EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LUIS CALVO

Tarda, 4.30. Butaques des de 3 ptes.: pel celebrat tenor Antoni Miras, Vilà, Alcega, Llanos, Ruiz Paria, etc. Demà, tardà, grandios programa a preus populars: LOS DE ARAGON, SONHOMES, MOLINS DE VIENTO, LA ALFONSO DE LA HUERA, etc. Nit, repòsició de l'obra LA FARRANDA, creació del colosal divo Marcos Rondondo.

LA CHULAPONA

de F. Romero-G. Shaw, música del mestre Torroba

Cinemes

COLISEUM

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT. ALIAS LA CONDESA, amb Alison Skipworth, George Raft i Richard Bennett (a les 4 i 8 nit). A les 10 i 12: COCTAIL MUSICAL, amb Bling Crosby, Jack Oakie i Judith Allan (a les 4 i 8 i a les 6 i 8). A les 10 i 12: Dos films Paramount

URQUINAONA

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Grandios exit de

EL BOXEADOR Y LA DAMA

per Myrns Loy, Max Baer, Primo Carnera, Jack Dempsey, Walter Huston i Otto Kruger

Directió: W. S. Van Dyke

Producció Metro Goldwyn Mayer

Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació

Fantasia

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Gran exit de Henry Holland en el meravellós film

FELIPE DERBLAY

amb Gaby Morlay

TEATRE POLIORAMA

Gran Companyia de Comedies Còmiques LUPE RIVER CACHO

Avui, tardà, 1/4 de 6: LA PRUDENCIA. Nit, 1/4 de 6: EL CLOUT. LA CORREDORA. Fi de festa després de cada funció, per Lupe River Cacho, demà, tardà, LA PRUDENCIA. Nit: CLOUT, LA CORREDORA. Després de cada funció, fi de festa. Dilluns, nit, estrena de AQUÍ ESTÁ MI MUJER.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comedies Irene López Heredia

Avui, dimarts, tardà, a un quart de sis, la comedia de "Husine Benavente"

VIDAS CRUZADAS

Nit, a un quart d'onze, formidable triomf de l'obra en tres actes, de Serrano Anguita.

EL RIO DORMIDO

Demà, dimarts, tardà: VIDAS CRUZADAS; nit: EL RIO DORMIDO

TEATRE COMIC

REVISTES

Avui, dimarts, tardà, a un quart d'11: La camisa de la Pompadour

Demà, tardà i nit: LA CAMISA DE LA POMPADOUR. Dimarts, 10, estrena de LAS PEPONAS

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de JOSEP SANTPERE

Avui, nit, 1. cada nit: l'èxit de l'Alfabet

EL REI FA TREBALLS FORÇATS

d'Alfons Roura i música del mestre Sanyer. 150 vestits nous de la casa Carol and Mary. 11 decoracions noves de Barre, Lluís i Bayle. Balambas de Roberto. Girls, jazz, pianos

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE

Teléfono 24540. Avui, 3 d'abril de 1934. Tarda, a les 4.30 i nit, a les 10, superespectacle internacional de primers ordes, un el qual prendran part 24 atraccions, noves a Espanya, i integrades per 64 artistes que formen el següent programa monstre:

MORENO'S, modern styl jongleus

4 OLGA STAYIA, 4, els seus de la penya, vinctes al Wauer Garden de Berlín

5 DAVILLO, 5, bellíssimes atraccions conacionalistes del Cirque Medrano

6 CHRISTIANIS, 6, meravellosos saltadors a la bascula

7 CHONG-WONG, 7, la millor troupe japonesa d'Europa, procedents del "Palaudum", de Londres

A més, a cloure

GERMANS DIAZ

els seus de la gràcia, els millors clowns de l'època. Novel·la i originalitat

L'ELFANT-REVUE, del capità Wald, original i divertits trucs

3 ZENGANOS, 3, les llueces vivents

7 OLIVIERO, 7, original troupe escandinava

4 KADEX, 4, emocionant acte acrobàtic

POWDER-GARDEN, els ciclistes còmicoburlescos de l'"Empire", i

AUSIE, EL CARROU BOXADOR, atracció esportiva que veurà a esplendor tot Barcelona, número de grans exit a Europa

4 Amèrica

Director de pista: M. Serrano. Augustes de solde: Fot. Antoni Miguel, Silva i Toni. Orquestra del Sindicat Musical de Catalunya, dirigida pel mestre Javaloy. L'empresa de l'Olympia advertirà al públic que a partir de l'horari presentat, aquest superespectacle internacional reglarà les popularíssimes preus de 3 pessetes la butaca i 1 peseta l'entrada general. Es despatxa a compendi i a les entrades de localitats de la Plaça de Catalunya i del carrer d'Aldana, 12

TEATRE NOU

Gran Companyia Lírica

Directió: P. SERRA

Avui, tardà, 4.30. Butaques i ptes.: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

EL AMO DEL LAGAR

creació de M. Martín i L. Fabregat. LOS GAVILANES, per Eduardo Prieto, Bofu, Pelayo, etc. Nit, a les 10, grandios programa de l'espectacle líric en dos actes, cinquena quadra i tres apoteosis

EL BE BLANC

que s'estrenarà demà, nit

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Primer acte de la temporada de la República. Dimarts, a les 10 nit, primer festival (únic de nit) per la celebració de la República. 100 excoctants, amb els típics vestits de la República, amb el típic repertori. Es despatxa a compendi.

TEATRE ROMEA

Teléfono 19091

A les 5 i 11 i a les 10 i 12: 174 i 175 representacions del poema "En vers de José María Pemán" EL DIVINO IMPACIENTE, per la gran companyia del Teatre Remea, de Madrid, en la qual figuren Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias, Josefina Santasolaria i Francisco López Oliva. Demà, tardà i nit: EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LUIS CALVO

Tarda, 4.30. Butaques des de 3 ptes.: pel celebrat tenor Antoni Miras, Vilà, Alcega, Llanos, Ruiz Paria, etc. Demà, tardà, grandios programa a preus populars: LOS DE ARAGON, SONHOMES, MOLINS DE VIENTO, LA ALFONSO DE LA HUERA, etc. Nit, repòsició de l'obra LA FARRANDA, creació del colosal divo Marcos Rondondo.

LA CHULAPONA

de F. Romero-G. Shaw, música del mestre Torroba

Cinemes

COLISEUM

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT. ALIAS LA CONDESA, amb Alison Skipworth, George Raft i Richard Bennett (a les 4 i 8 nit). A les 10 i 12: COCTAIL MUSICAL, amb Bling Crosby, Jack Oakie i Judith Allan (a les 4 i 8 i a les 6 i 8). A les 10 i 12: Dos films Paramount

URQUINAONA

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Grandios exit de

EL BOXEADOR Y LA DAMA

per Myrns Loy, Max Baer, Primo Carnera, Jack Dempsey, Walter Huston i Otto Kruger

Directió: W. S. Van Dyke

Producció Metro Goldwyn Mayer

Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació

Fantasia

Avui, tardà, a les 4 i 8 nit, a les 10: Gran exit de Henry Holland en el meravellós film

FELIPE DERBLAY

amb Gaby Morlay

TEATRE POLIORAMA

Gran Companyia de Comedies Còmiques LUPE RIVER CACHO

Avui, tardà, 1/4 de 6: LA PRUDENCIA. Nit, 1/4 de 6: EL CLOUT. LA CORREDORA. Fi de festa després de cada funció, per Lupe River Cacho, demà, tardà, LA PRUDENCIA. Nit: CLOUT, LA CORREDORA. Després de cada funció, fi de festa. Dilluns, nit, estrena de AQUÍ ESTÁ MI MUJER.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comedies Irene López Heredia

Avui, dimarts, tardà, a un quart de sis, la comedia de "Husine Benavente"

VIDAS CRUZADAS

Nit, a un quart d'onze, formidable triomf de l'obra en tres actes, de Serrano Anguita.

EL RIO DORMIDO

Demà, dimarts, tardà: VIDAS CRUZADAS; nit: EL RIO DORMIDO

TEATRE COMIC

REVISTES

Avui, dimarts, tardà, a un quart d'11: La camisa de la Pompadour

Demà, tardà i nit: LA CAMISA DE LA POMPADOUR. Dimarts, 10, estrena de LAS PEPONAS

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de JOSEP SANTPERE

Avui, nit, 1. cada nit: l'èxit de l'Alfabet

EL REI FA TREBALLS FORÇATS

d'Alfons Roura i música del mestre Sanyer. 150 vestits nous de la casa Carol and Mary. 11 decoracions noves de Barre, Lluís i Bayle. Balambas de Roberto. Girls, jazz, pianos

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE

Teléfono 24540. Avui, 3 d'abril de 1934. Tarda, a les 4.30 i nit, a les 10, superespectacle internacional de primers ordes, un el qual prendran part 24 atraccions, noves a Espanya, i integrades per 64 artistes que formen el següent programa monstre:

MORENO'S, modern styl jongleus

4 OLGA STAYIA, 4, els seus de la penya, vinctes al Wauer Garden de Berlín

5 DAVILLO, 5, bellíssimes atraccions conacionalistes del Cirque Medrano

6 CHRISTIANIS, 6, meravellosos saltadors a la bascula

7 CHONG-WONG, 7, la millor troupe japonesa d'Europa, procedents del "Palaudum", de Londres

A més, a cloure

GERMANS DIAZ

els seus de la gràcia, els millors clowns de l'època. Novel·la i originalitat

L'ELFANT-REVUE, del capità Wald, original i divertits trucs

3 ZENGANOS, 3, les llueces vivents

7 OLIVIERO, 7, original troupe escandinava

4 KADEX, 4, emocionant acte acrobàtic

POWDER-GARDEN, els ciclistes còmicoburlescos de l'"Empire", i

AUSIE, EL CARROU BOXADOR, atracció esportiva que veurà a esplendor tot Barcelona, número de grans exit a Europa

4 Amèrica

Director de pista: M. Serrano. Augustes de solde: Fot. Antoni Miguel, Silva i Toni. Orquestra del Sindicat Musical de Catalunya, dirigida pel mestre Javaloy. L'empresa de l'Olympia advertirà al públic que a partir de l'horari presentat, aquest superespectacle internacional reglarà les popularíssimes preus de 3 pessetes la butaca i 1 peseta l'entrada general. Es despatxa a compendi i a les entrades de localitats de la Plaça de Catalunya i del carrer d'Aldana, 12

TEATRE NOU

Gran Companyia Lírica

Directió: P. SERRA

Avui, tardà, 4.30. Butaques i ptes.: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

EL AMO DEL LAGAR

creació de M. Martín i L. Fabregat. LOS GAVILANES, per Eduardo Prieto, Bofu, Pelayo, etc. Nit, a les 10, grandios programa de l'espectacle líric en dos actes, cinquena quadra i tres apoteosis

EL BE BLANC

que s'estrenarà demà, nit

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Primer acte de la temporada de la República. Dimarts, a les 10 nit, primer festival (únic de nit) per la celebració de la República. 100 excoctants, amb els típics vestits de la República, amb el típic repertori. Es despatxa a compendi.

TEATRE ROMEA

Teléfono 19091

A les 5 i 11 i a les 10 i 12: 174 i 175 representacions del poema "En vers de José María Pemán" EL DIVINO IMPACIENTE, per la gran companyia del Teatre Remea, de Madrid, en la qual figuren Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias, Josefina Santasolaria i Francisco López Oliva. Demà, tardà i nit: EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVELTATS

Companyia lírica LUIS CALVO

Tarda, 4.30. Butaques des de 3 ptes.: pel celebrat tenor Antoni Miras, Vilà, Alcega, Llanos, Ruiz Paria, etc. Demà, tardà, grandios programa a preus populars: LOS DE ARAGON, SONHOMES, MOLINS DE VIENTO, LA ALFONSO DE LA HUERA, etc. Nit, repòsició de l'obra LA FARRANDA, creació del colosal divo Marcos Rondondo.

LA CH